

524

124-1X
4

570 (I-II)

ELENCHVS IN
EVANGELIA QVAE

DOMINICIS DIEBVS, ET IN FES-
tiuitatibus Sanctorum in ecclesia Dei per anni circulum de-
cantari solent, ex commentarijs *F. HECTORIS*

PINTI Hieronymiani in Ezechielem Pro-
phetam, excerptus & studio-
se digestus.

Cum licentia.

SALMANTICAE.

Ex Officina Ildefonsi à Terranoua & Neyla.

M. D. LXX X.

FELICITATE
 EVANGELII QUAE
 DOMINICIS DIEBUS ET IN FES-
 tivitibus sanctorum in ecclesia Dei per anni circulum de-
 terminantur, ex commentariis R. H. A. S. S. S.
 P. A. T. I. Hieronymianis in Exechielum pro-
 phetam, excerptis & studio
 se digestis.

Cum licentia.

SINE REPROBATIONE

Ex Officina Typographica Terranova & Neapoli.

M. D. C. C. X.

ELENCHVS IN EVANGELIA, QUÆ DOMINICIS DIEBUS & in festiuitatibus Sanctorum in ecclesia Dei per anni circulum decantari solent, ex cōmentarijs F. HECTORIS

PINTI Hieronymiani in Ezechielem Prophetam, excerptus & studiose digestus.

Dominica Prima Aduentus.

E duplici Christi Aduentu, scilicet, in carne & ad iudicium differit in pag. 142. col. 2. in med. columnæ, in verbo, Effunde.

¶ Videtur extrema dies iudicij appropinquare, iuxta illud quod saluator ait in euangelio. Cū venerit filius hominis, putasne inueniet fidē in terra? pag. 235. col. in med. Nunquid, de Antichristi ortu, moribus, persecutione & sepultura. pa. 494. col. 1. in fin. Et quia præcipuus. Vsq; in finem capitis, & in toto cap. sequenti, scilicet. 39. de signis præcedentibus diem iudicij, pag. 417. col. 1. in fin. Solet diuina. De iusto iudice Christo qui vnicuique retribuet iuxta exigentiam meritorum, pag. 524. col. 1. in fin. Vult significare. ¶ De pœna damnatorum, & tremēda illa die, pag. 12. col. 1. in med. Et ignis inuoluens. Quomodo autē tunc aperientur libri iuxta illud Danielis cap. 7. Libri aperti sunt, & antiquus dierum sedit, pag. 56. col. 2. prope finem. In quadam pag. lege columnam sequen. vsq; ad contex. vide etiam de hoc vltimo iudicio, pag. 136. col. 1. in med. Iniquitas domus, & pag. 177. col. 2. in med. In die Domini, & pag. 409. col. 1. in med. & consolata. Denique & pag. 626. col. 2. post med. Hoc erit. Non proderunt tunc sanctorum suffragia, sed vnicuique opitulabitur sua consciētia, lege de hac re, pag. 195. col. 1. in prin. Vel si gladium. Quomodo iusti latrabuntur cum viderint vindictam impiorum, pag. 285. col. 2. in principio. Pro eo.

Dominica Secunda Aduentus, Cum audisset Ioannes in vinculis, &c.

Dvo hic obseruanda sunt, primum quod Ioannes erat in vinculis, secundū quod

in carcere audiuit Christi opera. De primo perpende quod licet Ioannes esset in vinculis coniectus, liber erat, Herodes verò vinculis peccatorum astrictus Ioannes non timebat Herodem, Herodes autem (vt Marcus ait cap. 6.) timebat Ioannem, pag. 4. colum. 1. prope med. Cum essem, lege totam col. sequentem. & pag. 5. colum. 1. circa med. Credo tamen.

¶ Odit mundus veritatem, pag. 191. col. 2. in fine. & Propheta. & pag. 391. col. 1. circa finē. Nisi Ionas, & pag. 429. col. 1. in med. Væ concionatori, & pag. 623. col. 1. ante med. In toto hoc. ¶ Non ideo dimittenda est veritas aut occultanda, pag. 177. col. 1. ante med. Non ascenditis. ¶ Secundo à quibus audiuit Ioannes opera Christi? A discipulis dicentibus: Rabbi qui erat tecum trans Iordanem cui tu testimoniū perhibuisti, ecce hic baptizat, & omnes veniūt ad eum Ioan. 3. Hoc (vt Beda annotat) liuore inuidiæ narrauerunt Ioanni. Discipuli Ioannis simul cum Phariseis, inuidia instimulante, opera Christi calumniabantur, vt Lucas testatur. Luca. 5. De inuidia vide pa. 262. col. 2. in fin. Appellat. & pa. 334. co. 1. in med. In primis contra Ammonitas & pag. 335. co. 1. in medio. & super terram, lege totum fol. & pag. 405. col. 2. ante med. Æmulata. & pag. 416. col. 2. in fin. Vt cantharides. ¶ Aduerte super illud quod Christus respondit. Cæci vident, claudi ambulant, &c. Quod in his poterant discipuli Ioannis cognoscere Iesum esse Christum: Ex operibus enim cognoscitur homo, vnde saluator Iudæis disceptantibus de eo dixit. Opera quæ ego facio testimoniū perhibent de me. Io. 10. De necessitate tamen bonorum operum, vt Paul. asserit Timo. 1. vide pag. 88. col. 1. in prin. Quemadmodum. & pag. 121. col. 1. in med. Aduerte. Obserua autem quod hoc miraculum quotidie operatur Christus spiritualiter, illuminando cæcos peccatores. Cæci erant illi non visu corporeo, sed

sed spirituali. De quibus saluator ait, Sinite illos quia caeci sunt, & duces caecorum. Matth. 12. Hos caecos sepe illuminat Christus pag. 124. col. 2. prope med. Dicunt enim. ¶ In eo autem quod ait de Ioanne scilicet, arum dine vento agitatum, laudat Christus Ioannis constantiam. De qua vide pag. 22. co. 2. in prin. Est enim. & pa. 196. col. 2. ante si. Deus meus pone. & pag. 485. col. 2. circa finem. Pollicetur. & pa. 528. col. 2. in prin. Nam corpus.

Dominica Tertia aduentus. Miserunt Iudaei ad Ioannem.

Interrogauerunt Ioannem. Tu quis es? Hoc etiam vniuersi; nostrum potest interrogari de cognitione sui ipsius leg. pa. 23. col. 2. ante med. Haec est magna lege duas columnas sequentes. Vide etiam de eadem re. pag. 264. column. 2. in prin. Quasi vinea. ¶ Respondit Ioannes, Non sum ego Christus, quia mundi gloriam contempnit. Ioannes in magnam gloriam consecutus est, cum fuerit à Christo mirifice laudatus. Qui querit mundi gloriam, ipsam non inuenit, Qui vero contemnit, adipiscitur illam. De hac re late differit pagin. 100. column. 1. in medio. Urbes deserta. ¶ Parate viam Domini. pag. 108. column. 1. in fin. Et iudicabo. & pa. 108. column. 1. in fine. Facite vos. ¶ Medius vestrum stetit quem vos nescitis. Sic praesul. & quicumque est in dignitate constitutus, in medio suorum debet esse, omnibus consulens, & aequalitatem seruando. pag. 6. colum. 1. prope finem. Illud est praeterea. & pagin. 610. col. 1. in fin. Statera. & pag. 90. colum. 1. in fin. In medio Gentium. & pagin. 166. col. 1. ante med. Ezechiel enim. Habeat in manu mensuras. pag. 520. column. 2. in fine. Apparet Christus. & pag. 524. col. 1. in fin. vult significare.

Dominica Quarta aduentus. Anno quinto decimo imperij. C. c.

Ioannes omni virtute & eruditione excultus, anno aetatis trigesimo, exijt vt verbum Dei praedicet. Haec aetate Ioseph stetit coram Pharaone, & Regni gubernacula tenuit, similiter Dauid regnare cepit, & Ezechiel accepit munus prophetandi. At nunc impuberes & illiterati, &c. pagina. 429. column. 2. in medio. Imprimis autem. Prae non propria auctoritate se ingerit sed mittitur à Deo. Factum est enim verbum Domini super Ioannem pagina. 49. column. 1. in medio Mitto

ego te. Denique in deserto sacris orationibus & meditationibus insistens, prius didicit quae postea alios docuit. pagina. 54. column. 2. in princip. Et comedere. ¶ Praedicans baptismum poenitentiae. Praedicabat Ioannes dicens. Genimina viperarum, quis, &c. Quomodo impij & homines nepharij simulentur viperis, scorpionibus, & alijs feris & portentis vide paginam. 453. column. in princip. Vos autem. & pagina. 500. column. 2. in princip. poteris per pisces. & pagina. 552. column. 1. prope med. Talis est. De poenitentia autem, per quam deturpata peccatoris imago reformatur, vide pagina. 103. column. 1. in principi. & displicebunt. & pagina. 161. column. 1. circa med. & spiritum. & pagina. 250. column. 1. in princip. Omnium iniquitatum & 278. column. 2. post med. Displicebitis. & pagina. 434. column. 2. prope med. Et egerit. ¶ Vox clamantis in deserto. Hebraismus est, ac si diceret, vox clamans, sicut & alibi scriptura, virga aequitatis, hoc est virga aqua. Vas electionis, id est, vas electum. Filius perditionis, id est, filius perditus. Prae Ioannes ipse totus erat vox, vestis, cibus lectulus, facies, & quicquid erat in Ioanne clamabat, Poenitentiam agite. Non sic multi, de quibus pagina. 267. column. 1. circa med. Huiusmodi. ¶ Parate viam Domini. De hoc iam diximus in dominica praecedenti, quae est tertia Aduentus. Omnis mons & collis humiliabitur. Homines intelligit per montes & colles. pagin. 460. column. 2. circa finem. Appellari. & pag. 504. colum. 2. in medio. Ascendere.

Vigilia Natiuitatis.

Pariet quidem filium, vel sub themate, orientur sol iustitiae vobis timentibus nomen suum. Mala. 4. lege paginam. 153. colum. 2. in medio. Ad portam. Nihil aliud reperi.

In Natiuitate Domini nostri Iesu Christi.

De hac Christi redemptoris nostri sacratissima Natiuitate agitur. pagin. 36. col. 1. in principio. Chrysostomus. & etiam pagina. 137. column. 2. in principio. Etece vir. Quomodo autem natus sit Christus in tempore pacis. pagina. 93. column. 1. circa principium. Et Elaias pagina. 145. column. 2. ante finem. Et aspectus. Sed nunc de Euangelij pauca differamus.

¶ Exijt edictum à Caesare Augusto quia superbus & avarus erat, Octavianus hoc mandatum promulgari & obseruari in toto orbe præcepit. De principibus & eorum legibus, vide pag. 304. col. 2. in princi. Principes eius. & pag. 608. col. 2. in fin. De regibus. Obserua quod David hoc peccatum fecerat cum populum numerare iussit vt habetur. 2. Reg. 24. propter quod grauer fuit punitus à Deo. Cesar vero nihil mali passus est. Cur? Nèpe quia vt scriptura ait, Deus quos diligit corrigit & flagellat omnem filium quem recipit. Ethnicum illum Augustum reliquit impunitum in hac vita, vt in gehennam luat pœnas vsq; in sempiternum, flagellat verò Dauidem, ne postea inueniat quod puniat in eo, vnde in ca. 6. secundi lib. Machabæorum sunt hæc verba literis mandata. Et enim multo tempore non finire peccatoribus ex sententia agere, sed statim ultiones adhibere, magni beneficij est indicium: Non enim sicut in alijs nationibus. Dominus patienter expectat, vt eas, cum iudicij dies aduenerit, in plenitudine peccatorum puniat, &c. Lege Originem homilia. 14. in Leuiticum super illud Leuit. 24. Homo qui male dixerit Deo suo, portabit peccatum suum, post medium homilia. & vide hic pagin. 127. colum. 1. in medio. Ne succeseas. & pag. 216. col. 1. circa med. Et requiescet. & pa. 443. col. 2. in fin. Et si enim. ¶ Sequitur in contex. Hæc descriptio prima facta est à Præfide Syriae Cirino. Sequitur populus exempla maiorum, sicut Cirinus Casarem. pag. 241. col. 2. in prin. Et qui in, & pag. 292. col. 1. ante medium. Qualis. & pag. 367. colum. 1. in fine. Quales enim. & pag. 150. colum. 2. in fin. Cum eleuatis. ¶ Sequitur, Gloria in excelsis Deo. Non est querenda mundi gloria, sed Dei. pag. 338. col. 2. in princ. Scelerati. Duo sibi retinuit Deus, scilicet, Gloriam & ultionem. De primo ait, Gloriam meam alteri non dabo. Esai. 42. De secundo ait Mihi vindictam, & ego retribuam. Deute. 32. & ad Rom. 12. Sic fecisse Ioab commemorat scriptura. 2. Reg. 12. cum obsideret urbem Rabbath. noluit eam subuertere donec veniret David, ne nomine suo ascriberetur victoria. Caue ne & tu qui stipendijs Dei militas ascribas victoriam nomini tuo. Esto fidelis sicut Ioab, & da gloriam Deo, vide de his pag. 368. col. 1. in prin. Et dixisti. ¶ Sequitur. Et in terra pax hominibus bonæ voluntatis. De bono pacis & de malo discordiæ pag. 159. col. 2. in fine. Multitudinis credentium. & pagin. 208. colum. 1. in fin. Et calciaui te. & pag.

489. col. 1. in fin. Percutiam, & pag. 507. col. 2. post medium. Eodem modo. Pastores venerunt festinantes. Expende quod isti pastores non segniter quæsierunt Christum sed seruetter & deuotè. Sic beata Virgo cum festinatione ascendit montana, sic Zachæus festinans descendit vt Christum exciperet, sic Abraham festinauit ad Sarram & cucurrit ad armatum, Sarra accelerans commiscuit, tria sata farinae, puer verò festinauit & coxit vitulum, vt peregrinos hospitio exciperent Gen. 18. Lege pag. 26. col. 1. in med. Vbi erat impetus, & pagin. 480. colum. 1. ante fin. erant autem. Nos verò ossa arida sumus & sicca absq; humore deuotionis & feruoris, vt illa ossa Ezechielis de quibus loquitur hic in pag. 480. In principio erat verbum, pagin. 476. col. 1. post medium. Ac si diceret, Mundus per ipsum factus est. Viri sapientes tres mundos esse dixerunt. pag. 545. col. 2. ante finem. Et introduxit.

Dominica infra octa. Natiuitatis, Erat Ioseph & Maria. &c.

Contristabatur virgo, eò quòd dixerat ei Simeon, tuam ipsius animam doloris gladius pertransibit, sed exultat eò quòd Anna Domino confitetur. pag. 157. col. 2. ante medium. Fratres tui. Ad de illud psalmi. 88. Visitabo in verberibus iniquitates eorum, sed subdit statim. Misericordiam autem meam non dispergam ab eo. Solet enim Deus lata tristibus miscere, & consolari illos quos calamitatibus castigauerat. Sic Adæ postquam dixit, In sudore vultus tui vesceris pane tuo, adiecit, Donec reuertaris in terram, &c. Et cum eijceret parentes nostros ex paradiso, fecit eis tunicas quibus à frigore & aestu se protegerent. Tuam ipsius animam doloris gladius pertransibit. Vide pag. 384. col. 2. ante med. Ecce ego Insignum cui contradicetur. Pag. 132. col. 2. in fin. Ipse est. pag. 143. col. 1. circa finem. id prædixerat.

In Circuncisione Domini nostri Iesu Christi.

Potuit Christus dicere in sua Circuncisione illud psalmi, Infixus sum in limo profundi, & non est substantia. Hoc est sine causa pœnam peccato debitam sustineo, quia caro culpa, quæ est peccati substantia. Intraerunt vsq; ad animam meam aquæ, id est, dolores,

res, vt hic explanatur in pag. 349. co. 1. in pri. & adduxero. lege etiam totam pagin. seq. ¶ De circuncisione spiritali nostra. pag. 371. col. 1. prope med. Incircuncisos. lege. pagin. sequentem.

In vigilia Epiphania.

Potest vna autoritas scripturæ duos & etiam plures habere sensus literales. Sic hæc autoritas Osee. 11. Ex Ægypto vocaui filiū meum. Intelligitur de populo Israelitico, vt narratur pag. 286. co. 2. in fin. Qui moues. Sed euangelista in Euangelio huius vigiliæ ad litteram dicit intelligendam de Christo saluatore nostro ac vero Messia.

Epiphania Domini.

Pro introductione sermonis Epiphaniæ, qualiter se Christus ostenderit Magis, vide pag. 521. col. 2. in fin. Ideo Deus. ¶ De hac vero sanctissima festiuitate lege. pag. 39. colum. 2. circa finem. Vnde illud. & pag. 293. col. 2. ante med. Ecce gentes. & pag. 529. colum. 2. in principio. Hoc intuens. ¶ In euangelium vbi ait Matth. Ecce Magi ab Oriente venerunt. Intellige à parte Orientali. Hæc est Mesopotamia, vbi Iacob olim peregrinatus fuerat, vt Abulensis latè probat in hunc locum Matthæi. De his vide pag. 341. col. 2. circa finem. Et exiit. Vocantur autem Magi, licet reges essent, quia viri sapientes erant. pag. 358. col. 1. circa med. Sapientes tui, lege duo folia sequentia. Debent enim Reges, principes, & prelati sapientia esse excolti. ¶ Super illud quod omnis Hierosolyma turbata est cum Herode. Vide quo modo populus sequitur principum mores, sicut oues pastorem. Sicut oues Iacob pepererunt maculosa & varia diuerso colore resperfa, quia ante oculos posuerat virgas albas, & virides, sic subditi opera concipiunt bona siue mala, iuxta exempla pastorum. Gen. 30. Vnde Claudianus. Regis ad imperium facile componitur orbis: Mobile mutatur vna cum principe vulgus. Lege de hac re pag. 241. col. 2. in prin. Et qui in. & 292. col. 1. circa med. Qualis. & pag. 488. col. 2. ante medium. Hunc regem. ¶ Et tu Bethleem terra Iuda, nequaquam minima es, &c. Exponitur hæc autoritas Michææ. pagin. 164. colum. 1. circa fin. aliquando.

Octaua Epiphaniæ.

De excellentia baptismi. pag. 7. colum. 1. in prin. Quid est homo. ¶ Super illud. Cœli aperti sunt. Nota quid sit cœlos aperiri. pag. 7. col. 1. prope fin. Non diuisione corporea.

Dominica infra octa. Epiphania. De puero Iesu perduto.

Perditur Christus in die Paschæ ascendens Hierosolymis secundum consuetudinem diei festi. Non perdidit beata virgo filium cū fugit in Ægyptum à facie Herodis, & perdidit illum in solennitate festi. Non perditur Christus in tribulatione, in qua sæpe solet inueniri, perditur tamen in prosperitate, & mundi lætitia, Dauid multis calamitatibus agitatus Deum habuit protectorem, & vir sanctus & Deo gratus fuit. Contra Salomon pace, diuitijs, delitijs, & mundi foelicitate suffultus, grauissimi doctores asserunt, reprobatum à Deo, & æternæ damnationi obnoxium. Alexander etiam Magnus, princeps omni virtute ex cultus, postquam totius Orientis obtinuit principatum, & tot gentes suo imperio subiugauit, elatus rebus secundis, crudelis, flagitiosus, & impius fuit, multisque sceleribus maculatus. De Alexandro lege pag. 352. col. 1. in med. Talis fuit Alexander. Cauendum ergo est à mundi huius foelicitate. ¶ Super illud quod Iesus inuentus est in medio doctorum. Vide quæ litteris mandauimus in dominica tertia aduentus in illis verbis, Medius vestrum stetit quem vos nescitis. ¶ Super illud quod virgo dixit, Pater tuus & ego dolentes quærebamus te. Appellatur Ioseph in scriptura pater Christi non quod pater suus esset, sed quia existimabatur. Sic dicitur quod stellæ de cœlo cadent, & Ieremias vocat Ananiam Prophetam, cum non esset Propheta, sed quia populus credebatur illum Prophetam. Ierem. 28. Multa similia passim offendes in sacris litteris. lege pag. 175. col. 1. in prin. Vaticinare.

Dominica Prima post octauam Epiphaniæ. Nuptiæ factæ sunt in Cana, &c.

Beata virgo cū vinum in nuptijs deficeret, cucurrit ad Christū, vt necessitati subveniret. Non sic impius Ochozias qui in sua infirmitate Belzebu quæsiuit. Similiter Saul Pythonissam consuluit. 4. Reg. 1. & 1. Regū. 27. Iudas etiam Pœnitentia ductus, abiit ad Phariseos. Dauid autem non homines nec mundum inuocauit, sed Deum, dicens, Ad Dominum cum tribularer clamaui. Ionas etiam e ventre ceti dixit, Clamaui de tribulatione mea ad Dominum & exaudiuit me Ioann. 2. De hac re vide pag. 51. colum. 1. ante medium. Tam misericors. & pagin. 116. col. 2. ante medium. Quærent visionem. Et pa. 8. col. 2. prope med.

Tres viros. & pag. 190. col. 1. prope med. Et scietis. & pag. 337. col. 1. in prin. & scietis. & pag. 394. col. 1. in fin. & scietis quia, &c.

Dominica Secunda post octauam Epiphaniae, Descendente Iesu de monte, &c.

Descendente Iesu de monte, leprosus venit ad Christum, alioquin non venturus erat sententia. Nemo venit ad me, nisi pater meus traxerit eum. Ioan. 6. vnde egregius Psaltes: Nisi dominus adiuuisset me, paulominus habitasset anima mea in inferno inferiori. Vide pag. 478. col. 1. in fin. Et merito. ¶ Super illud quod ait Euangelista, quod tetigit Iesus leprosum. Vide de Christi tactu pag. 33. col. 2. ante finem. Et licet. ¶ Ostende te sacerdoti. Misit Christus leprosum ad sacerdotem, vt sacerdos honoraret. pag. 609. col. 1. circa med. Illud est hoc loco. Secundo misit illum ad sacerdotem ne obliuisceretur accepto beneficio, sed post corporis incolumitatem gratias redderet Deo, offerens munus. pag. 620. col. 1. ante fin. Non reuertetur.

Dominica Tertia post octa. Epiphaniae, de nauicula, & naufragio.

Apostoli in tribulatione positi, Christum inuocant. De hoc vide quae in superioribus differuimus in dominica. 1. post octauam Epiphaniae. ¶ Illi qui miraculum videntur, dixerunt. Qualis est hic quia venti & mare obediunt ei? De insensibilium creaturarum obedientia, vide pagin. 98. col. 1. in fine. Quarens alius propheta.

Dominica Quarta post octa. Epiphaniae, de Zizanijs.

Simile est regnum caelorum, &c. vt Gregor. Sait in Homilia, idcirco Regnum caelorum terrenis rebus simile esse dicitur, vt per ea quae animus nouit, furgat ad incognita quae non nouit. Sicut itinerantes in aestate solent ex paruo aquae riuulo fontem petere, ascendentes collem, & inuento sitim extinguere, ita ex cognitione creaturarum ascendere habes ad creatorem vbi anima satiatur, & inuenit omnium rerum affluentiam. Specilia seu ocularia non deseruiunt, vt homo seipsum velut in speculo videat, sed vt alias res contempletur. Pari modo creaturae factae non sunt vt homo in ipsis seipsum intueatur aut gloriatur, sed vt Deum aspiciat creatorem, & eum diligat. Quomodo autem a cognitione creaturarum ad creatorem veniendum est, pagina. 13.

column. 1. prope fin. Et de medio eius quasi species. lege quatuor columnas sequentes & vsque ad contextum, & pag. 36. col. 2. ante medium. Quamquam enim. & pagin. 522. col. 2. in princip. Nam naturalis. & pag. 533. col. 2. post medium. & fecit frontes. & pag. 565. col. 1. in fin. Talis. ¶ Super seminavit inimicus zizania. Quomodo pij homines inter impios viuunt pagina. 9. columna. 1. ante medium. Indicat locum. Dixit paterfamilias, Sinite illa vsque ad messem. Cur impios finat Deus viuere inter pios. pagin. 443. column. 2. in fin. Solet etiam.

Dominica in Septuagesima.

Simile est regnum caelorum, &c. Jam de hac similitudine diximus in Dominica immediate praeterita. ¶ Exijt paterfamilias primo mane, & hora tertia, sexta, nona, & vndecima, Sapere nos vocat Deus & expectat patienter, & sustinet peccatores. De hoc vide pag. 325. column. 2. in med. Multo labore. Nos vero indurati peccatis vocantem contemnimus. De hac cordis duritie & obstinatione, vide pagina. 77. column. 2. in fin. Tu o peccator. Quid hic stas tota die otiosi? Vide de ociositate pagina. 95. columna. 2. in fin. Medusa illa, & pagin. 222. in princip. column. 2. Otium ipsius. & pagin. 229. col. 2. ante finem. Otium enim. pagin. 309. column. 1. ante med. Illos solum. & pag. 621. column. 1. in med. Optimi sunt. ¶ Vo-ca operarios, & redde illis mercedem. De merito operationum nostrarum differit. pag. 478. col. 2. in med. Vt annulus, lege quatuor columnas sequentes, & vsque ad contextum. ¶ Cum sero esset. Expende quod Agricola vsque ad solis occasum in vinea Domini laborauerunt. Non satis est vt bonum opus incipias nisi perfece-ris illud, & ad finem vsque perseueraueris. Perseuerantia virtus est, quae tantum coronam meretur, & cui praemium datur. pag. 535. col. 1. ante med. Et ante. & pag. 537. col. 2. in prin. Per dexteram.

Dominica in Sexagesima.

De auditu verbi Dei. pagin. 60. column. 2. ante med. Quodcunque. & pagina. 431. column. 1. circa finem. Et cecinerit. & pagin. 480. column. 2. in prin. Ossa arida. Contra eos qui ex curiositate audiunt verbum Dei pag. 438. column. 1. in fin. Etes eis. ¶ Qui habet aures audiendi audiat. Sunt qui aures habent ad videndum & oculos ad audiendum, quia ita asentiunt malis quae audiunt & credunt verbis mendacij, acsi oculis mala illa vidissent. Mor-

tem vero quam vident in cadaueribus eorum, qui iam obierunt credere nolunt, ac si non essent morituri. Habent enim se in his quæ vident, ac si ea audissent à non fide dignis pag. 167. col. 1. in med. Qui oculos habent. Vide etiam pag. 167. col. 2. ante fin. & aures. & pag. 521. col. 2. circa prin. Vide & pag. 595. col. 1. in fin. Ideo Christus. ¶ Vt videntes non videant, coniunctio, vt non dicit hic causam, sed consecutionem effectus. Vnde Paul. Lex subintravit, vt abundaret delictum. Rom. 5. Nunquid Deus dedit legem vt homines grauius peccarent? Absit, lex non est causa peccati, sed hominis peruersa voluntas, qua præuaricator fit legis. Sic Dauid in psal. Malum coram te feci vt iustificeris in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris. De hac itaque coniunctione lege. pag. 167. col. 2. in princ. Audite. & pa. 189. col. 2. in princ. Vt capiatur. & pag. 299. col. 2. in fin. Vt veniat. & pag. 389. col. 1. in med. Postest. & pa. 512. co. 2. in prin. huius cecitatis & c. ¶ Semen cecidit supra petram. De duritie & obstinatione peccatoris, cuius cor durum per petram significatur, vide pag. 50. col. 1. prope prin. Appellat eos, & pag. 77. col. 2. in fin. Tu ô peccator. & pag. 161. col. 2. in prin. Auferam. & pag. 195. col. 1. circa finem. Beatus vir. & pag. 471. col. 2. in med. & auferam. ¶ Vbi dicit cum de spinis loquitur, Hi sunt qui à solitudinibus huius seculi, & c. pag. 393. col. 2. ante med. Cur igitur. ¶ In fine in eo quòd ait de terra bona loquens. Hi verbum retinent & fructum afferunt. lege. pag. 62. col. 1. ante finem. Venter tuus. & pag. 65. col. 1. in medio. Omnes sermones. In duobus istis locis agitur quomodo sit audiendum verbum Dei, & custodiendum illud.

Dominica in Quinquagesima. Ecce ascendimus Hierosolymam.

Vbi Christus ait consummabuntur omnia quæ scripta sunt per Prophetas. Vide pag. 595. col. 1. ante med. Et ecce, & pag. 613. col. 1. post medium. Vitulus hic. & pag. 639. col. 2. in fine. Ita enim habet. ¶ Filius hominis tradetur. Perpende Christi humilitatem, qui cum sit filius Dei naturalis appellat se filium Adâ. pagina. 68. colum. 1. in fin. Ex quo. Secundò dicit se filium hominis, quia quatenus homo erat mortalis & passibilis mortem. subiit, & passus est. pag. 120. colum. 1. in princip. Et ecce similitudo. ¶ Flagellabitur, conspuetur, & crucifigetur. De Christi redemptoris nostri passione. Vide pag. 130. colum. 2. in fin.

Vir quoque. Obserua autem quod sæpè Christus loquitur de sua passione, vt eam magis memoria commendaret. Vult enim saluator vt memores simus tanti beneficij. Nam si Dauid & Assuerus rex, memorabiles res gestas literis mādabant ad perpetuam rei memoriam quantò magis, & c. pag. 131. col. 2. in med. Et signa Thau. & pag. 242. col. 1. in fin. In monte. & pag. 389. col. 2. post medium. Porro Iosaphat. De eius etiam sanguine & passione, vide pag. 587. col. 2. ante med. Et assumens. & ibidem in prin. colum. seq. & combures. & pag. 614. col. 1. ante med. & tollet sacerdos. ¶ De miraculo cæci quem Christus illuminauit in eo quod ait Evangelista quod cæcus clamabat ad Iesum, discce exemplo huius cæci Deum in tribulatione inuocare, & ad Christum clamare, qui est vera salus & vita. pag. 8. colum. 2. prope med. Tres viros. Ideo namque Deus nos ferit calamitatibus, & flagellat vt queramus eum in angustia. pag. 51. col. 1. ante medium. Tam misericors. ¶ Qui præbiant increpabant eum vt taceret. Cæcus Christum inuocabat, sed mundus impedit, sicut olim populus terræ impediēbat populū Iudæ in ædificādo. Neemiæ siue. 2. Eldræ. 3. Sic etiam Michol deridebat Dauidem saltantem coram arca Domini atq; psallentem. 2. Reg. 6. Lege de hac. pag. 80. col. 1. in med. Sic velim. ¶ Dicit Christus cæco, quid vis vt faciam tibi? Hoc querit non ignorans, sed vt cæcis propriam agnoscat miseriam, eamque confiteatur pagin. 245. col. 1. post med. Eam ob causam. ¶ Fides tua te saluum fecit. pa. 526. col. 1. in med. possumus. ¶ Videns sequebatur eum. De Christi sequela. vide pag. 134. col. 1. in med. Si Christus.

Feria Quarta cinerum, Cum ieiunatis, &c.

De miseria hominis & breuitate vitæ huius, sub themate, Memento homo quia cinis es & in cinerem reuerteris lege pagin. 45. col. 1. in med. Omnis. Et pa. 100. col. 1. antemedi. Nos etiam. & pag. 133. col. 2. in princip. Poteris. & pag. 231. col. 2. ante med. Plena pluitibus. & pag. 332. col. 1. in med. Si autē in potentibus. & pag. 353. col. 2. in fin. Mors immatura. & pag. 363. col. 1. post med. Superiacent. & pag. 369. col. 2. ante med. Cum sis homo & pagin. 385. colum. 2. ante finem: Et dispergam. & pagina. 652. columna. 2. ante finem Mors nos. ¶ In euangelium huius ferie, Cum ieiunatis. Vide de laudibus ieiunij & de institutione quadragesimæ pagina.

219. co. 1. in medio. Saturitas panis. Lege duas paginas & ultra vsq; ad contextum. Vide etiã de poenitentia, & confessione sacramentali, & de ieiunio. pag. 324. col. 1. in med. Cuius rubigo, & pag. 419. col. 2. in med. Iudicium durissimi Agitur hic de ieiunio & abstinentia. lege quatuor paginas sequentes. pag. 540. col. 1. ante fin. Caro. ¶ Nolite fieri sicut hypocrite tristes. De malo hypocrisis vide. pa. 25. col. 1. in fine. Quemadmodum. & pag. 178. co. 1. circa med. Quali vulpes. & pa. 301. col. 2. circa prin. Omnes isti. & pag. 564. col. 1. in prin. Vt in pharma copola. & pag. 510. col. 2. circa med. Poteris. & pag. 534. col. 1. in medio. Aspice. ¶ Tu autem cum ieiunas unge caput tuum, & faciem tuam lava, ne videaris hominibus ieiunans, sed patri tuo, &c. Quomodo in omni actione nostra gloria Dei querenda est, fugiendamq; esse hominum gloriam, & laudem, vide pag. 338. col. 2. in prin. Scelerati. ¶ Thefaurizate vobis thesauros in coelo. De elemosynarum largitione, perspicuum est quod loquatur Christus. de hac re lege pag. 91. col. 1. circa princip. Es frigidum. 222. col. 2. post medium. Et manum egeno. & pag. 246. col. 1. ante medium. Sunt qui.

Feria Sexta post cineres, Diligite inimicos vestros.

Diligendi sunt inimici, quia manus Dei sunt & instrumenta eius, quibus præparat nos ad vitam. Sic Assur (vt Esaias ait) erat virga furoris Dei, qua populum suum Israeliicum puniebat. Pædagogi enim nostri sunt, qui curam vitæ nostræ gerunt, & salutem operantur. vide pag. 284. col. 2. post medium. Eijciam. Et pag. 456. col. 1. in prin. Hoc odium.

Domnica Prima in Quadragesima. Dominus est Iesus in deser.

De ieiunio Christi quadragenario. vide pag. 548. col. 2. ante med. Et mensus est. De bono ieiunij, vide quæ litteris mandauimus in feria. 4. cinerum, in verbo Cum ieiunatis. ¶ Tatabatur à Diabolo. De tationibus vide pag. 80. col. 1. in fin. Et licet Diabolus. Lege totum folium sequentem. Et etiam vide de hac re pag. 185. col. 1. in prin. Quibus blanditijs & pag. 647. col. 2. in prin. Illud est hoc. Super illud quod Christus respondens Diabolo, dixit. Non in solo pane viuit homo, sed in omni verbo. Intellige sicut intelligendum est in omni re. Ibi verbum sumitur pro re, est frequens modus loquendi scripturæ. Vnde. 2. Regum.

1. legitur Dauidem interrogasse Amalechitã venientẽ de prabo. Quod est verbum quod factum est? Et Esaiã. 39. de Ezechia, qui thesauros domus suæ nuñtjis regis Babylonis ostenderat, Irabatur, quod non fuit verbum, quod non ostenderet eis Ezechias in domo sua. Vlitatus præterea modus scripturæ est dicere. Nonne hæc scripta sunt in libro verborum Regum Israel? Ait igitur. Non est Dei potentia coarctata vt non possit hominem sustentare, nisi in solo pane. Filios Israel manna cibavit in deserto, & poterat eos alere in quacunque alia re. vide pag. 162. ol. 2. circa fine. Omnia verba. ¶ Duxit diabolus Christum in pinnaculum templi. lege. pag. 135. col. 2. ante med. A sanctuario. Obserua autem quod diabolus non duxit Christum ad sanctuarium, nec ad templi interiora, sed ad exteriora. pag. 567. col. 1. in prin. Respicens ad viam. & pag. 578. col. 2. in prin. Et introduxit. Mos satanæ est ad carnis delicias, honores, saltus, diuitias homines allicere & inuitare, non vero ad interiora peccati & seculi vanitatem, hoc est ad conscientia remorsum, sceditatem peccati & gehennæ timorem quæ interius latent, sicut anguis in herba, sub tegumento deliciarum. Vnde Dominus interiora victimæ ei offerri mandabat. Leuit. 1. Moses Christi seruus minabat gregem ad interiora deserti. Exod. 3. Mina sensus tuus & cogitationes ad interiora peccati. Angelus Raphael dixit Tobie. Exentera piscem, & tolle cor eius & fel, & repone tibi, sunt enim hæc necessaria ad medicamenta. Tobi. 6. Sic tu exentera peccata & quidquid mundus habet, vt intuearis eorum amaritudinem. Bona enim hæc sunt vt visum recipias. Sed de his alias.

¶ Dixit illi diabolus. Mitte te deorsum, scriptum est enim. Angelis suis mandauit, &c. Vide omnium hæreticorum magistrum & patrem, qui scripturæ vtitur testimonio, sed deprauatè, more hæreticorum ad suas hæreses confirmandas. pag. 447. col. 1. circa fin. Et si hæretici. ¶ Duxit illum in montem excelsum, & ostendit ei omnia regna mundi. Lucas ait. cap. 4. quod hæc ostendit in momento temporis, vt discas hoc omnia terrena momentanea esse & transitoria. De his latè differimus in libello nostro de seculi vanitate, & inferius non nihil annotabimus in festo S. Andree Apostoli, in illis verbis, At illi relictis rebus sequuti sunt eum.

Feria quarta post Primam Dominicam quadragesimæ. Magister volumus à te signum videre.

Isti scribæ & pharisæi vt Christum tentarēt lex curiositate potius quàm ex necessitate signa è cælo petebant. pag. 188. col. 1. in med. Interrogant. Sed noluit Christus coram incredulis signa facere. Lege totum hoc fol. ¶ Sic erit filius hominis in corde terræ. Quid sit cor terræ explanatur. pag. 357. col. 2. in prin. In corde. ¶ Regina Saba siue Austri. De hac vide pagin. 209. col. 1. in fin. Et egressum est. ¶ Qui fecerit voluntatem Patris mei. pag. 530. col. 2. in fine. Debemus.

Feria quinta post Prim. Domini. quadragesimæ. De diuite epulone & Lazaro mendico.

ERat quidam diues qui induebatur purpura & bysso, &c. Sæpe Deus solet dare impijs in hac vita diuitias, honores, & cætera huiusmodi, æterna vero nunquam largitur nisi pijs & iustis hominibus. Abraham filijs cõcubinarum largitus est munera, sed solus Isaac successit in domo paterna, & possedit hæreditatem. pa. 622. ante med. col. 2. Sin autem. Per pulchre hoc insinuatur in hac historia diuitis & Lazari ¶ Obserua autem quod diuitiarum affluentia solet sæpe homines auertere à Deo. pag. 96. col. 2. in prin. Quia superastis. & pag. 234. col. 1. in prin. In terra bona. Item de felicitate impiorum & calamitate iustorum. vide pag. 127. column. 1. in med. Ne succenseas & pag. 185. column. 1. circa finem. Quid est enim crudelius. ¶ Nemo illi dabat. De auaritia lege pag. 304. col. 2. post med. Et auare. ¶ Mortuus est diues. In morte vniuscuiusq; ostenditur qualis fuerit in vita. pag. 231. col. 2. post med. Arbores. & pag. 370. col. 2. in med. Et morieris. & pag. 409. co. 1. circa prin. Et consolata. & pag. 411. col. 1. in prin. Ditissimus. & pag. 505. col. 2. in prin. Feris aibus.

Feria Sexta post Primam Domini. Quadragesimæ. De piscina Bethsaida.

Interrogauit Iesus paraliticũ iacentẽ in lectulo, vis sanus fieri? Expende quod huic non solum corporis incolumitatem præstitit saluator, sed etiam peccatorum remissionem. Ad gratiam enim peccator letaliter vulneratus surgere nequit sine Dei auxilio speciali, ideoque pijsimus Dominus prius loquitur

huic peccatori, non propriam salutem petenti pag. 48. column. 1. in med. Et statuit. ¶ Tolle lectum tuum pagina. 109. column. 1. in fin. Vias tuas. ¶ Noli amplius peccare. Solet Deus impiorum vires calamitatibus conterere, vt flagitijs finem imponant. pag. 397. col. 2. in fin. Brachium Pharaonis.

Sabbato post Primam Domini. Quadragesimæ. De filio prodigo.

Hic iam ditatus à patre, quia diues erat, cõgregatis omnibus, recessum parauit à domo, ad quam postea tribulatio & paupertas eum reuertit coegerunt. pag. 96. col. 2. in prin. Quia superastis. De recessu autem & auersione ab incommutabili bono. pag. 196. column. 2. circa med. Idest quidquid. ¶ Consumpsit substantiam luxuriose viuendo. De luxuria quæ bona temporalia & spiritualia consumit. vide pag. 128. col. 1. ante fin. Fortasse per mulieres. & pag. 197. col. 2. ante fin. Sed sit mihi. ¶ Cœpit egere. De fame spirituali. pagin. 472. col. 2. post med. Ac si dicat. ¶ Adhæsit vni ciuium. Hoc est vitio cui vnusquisq; specialiter adheret pag. 123. col. 2. in fin. Ea enim ¶ Ad se reuersus dixit. In tribulatione positus ad seipsum reuertitur, & ait, Quanti mercenarij? &c. Cognoscit Deum cum iustitiam fuit expertus. pagin. 110. col. 1. in fin. Et scietis. & pagin. 315. col. 2. post medium. Et requiescere. ¶ Surgam & ibo ad patrem meum, &c. Pauper est mundus, & ideo ad Deum necessario veniendum est pag. 345. col. 1. in med. Conuersa est. pag. 573. col. 2. in med. Vult enim ¶ Occurrit pater. Sine auxilio Dei speciali nemo potest à peccato resurgere, potest tamen se ad gloriam preparare, alioquin frustra diceret Ioannes Parate viam Domini. pagin. 48. col. 1. in med. Et statuit.

Dominica Secunda in Quadragesimæ. De Christi transfiguratione.

DE hac saluatoris gloriosa trãsfiguratione, vide pa. 144. colu. 2. ante med. Et nubes. ¶ Ceciderunt apostoli in facies suas pa. 44. col. 1. circa med. Et vidi & cecidi. ¶ Petr⁹ dixit. Bonum est nos hic esse. Faciamus hic tria tabernacula. Hoc ait euangelista quod dixit, nesciens quid diceret, nimirum quia cum hospes erat & peregrinus super terram, perpetuam voluit in ea facere mansionem, & habere in hoc mundo ciuitatem manentem. Primus qui ciuitatem ædificauit in terris fuit Cain, qui exul factus est à superna ciuitate. Gen. 4. lege. pag. 110. col. 1. in prin.

in pri. Qui habitas & pag. 637. col. 1. ante fin. Sicut quidem. ¶ Tibi vnum, Mosi vnum, & Heliae vnum. Pende quomodo felicitas mundi sit animi inimica. Pincerna Pharaonis succedentibus prosperis, oblitus est interpretis sui. Ideo dixit illi Ioseph: Memento mei dum bene tibi fuerit, Ne in prosperitate obliuisceretur tibi in domo Pharaonis, at ille oblitus fuit Ioseph, sicut nunc Petrus obliuiscitur Andreae fratris, qui illum ad Christi cognitionem vocauerat. Ioann. 1. Lege de his. pag. 163. col. 2. in med. Filius vnius anni.

*Dominica Secunda, in Quadragesima.
De Cananea.*

Secessit Christus in partes Tyri & Sydonis. De his urbibus. pag. 344. col. 1. in prin. & factum est. & pagin. 348. col. 1. ante med. Cum autem, & c. ¶ Christum autem in sua tribulatione qua fuit. De hoc iam diximus in superiori bus dominica prima post octaua Epiphaniae. ¶ Observa quod haec mulier perseueravit petens, Ideoq; ad vota exaudiri inuenit. De perseuerantia. vide pag. 535. col. 1. in prin. Et ante frontes. & pagin. 537. col. 1. in fin. Per dexteram. ¶ O mulier magna est fides tua. pagin. 526. col. 1. in med. Possumus.

*Feria Quarta post dominicam Secundam
Quadragesimae, Ecce ascendimus Hiero
solyman.*

In his verbis. Ecce ascendimus Hierosolyman. & Filius hominis tradetur, & c. vide qua supra notauimus in Dominica quinquagesime sub eisdem verbis. ¶ Potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum? pag. 316. col. 1. in prin. Bibere calicem. ¶ Scitis quod princi pes gentium, & c. De humilitate praetorum. pa. 430. col. 2. circa fin. Existimo tamen.

*Feria Sexta post Secundam Dominicam
Quadragesimae. Homo quidam plantauit
vineam.*

Parabolice dixit Christus veritatem & arguit sacerdotum templi & pharisaeorum scelera, sicut olim fecisse Natham scriptura commemorat, cum Regi Dauidi parabolam ouis exposuit. Sic obiurgat Christus hos legis doctores. pag. 624. col. 1. ante med. Iste est locus. Expende etiam quod in germano huius contextus. literaliter sensu, per hominem hunc, Deum intelligit, qui misit filium suum ad agricolas, hoc est ad sacerdotes templi. Cur autem pater eternus ap

pellatus sit homo, vide pag. 34. col. 2. in med. Similitudo quasi. ¶ Plantauit hic homo vineam. De hac vinea. vide. pa. 199. col. 2. in prin. Quid fiet. & pag. 261. col. 2. in medio. Mater tua. Misit seruos suos ad agricolas illos. Sape sapius vocabat Deus illos impios & induratos sacerdotes & pharisaeos, vt fructum vineae darent, malitia enim hominum (vt Chrysostomus annotat in opere imperfecto Matthaei) cum Dei bonitate certabat. pag. 77. col. 2. in fin. Tu o peccator. Prae. Quomodo Deus vocat, patienter expectat, & sustinet peccatores. pag. 325. col. 2. in medio. Multo labore. ¶ Vere buntur filium meum, sciebat quod illum essent interfecuri nihilominus tamen non desinit beneficia praestare ingratis. & mittere filium dilectum. pa. 52. col. 1. in fin. Si forte. ¶ Habebimus hereditatem, dixerunt illi agricola. Mala quae timebant apprehenderunt impios, & in laqueo quem absconderunt comprehensus est pes eorum, incidit enim peccator in foueam quam fecit. Decreuerunt isti filium interficere, vt hereditate fruerentur, sed longe aliter euenit, quia hac de causa hereditatem perdidit, quod passim impijs contingit. pag. 286. col. 1. ante med. Sunt enim. ¶ Lapidem quem repro bauerunt aedificantes hic factus est in caput anguli. pag. 486. col. 2. ante finem. Sed per hanc. ¶ Auferetur a vobis regnum Dei. pag. 73. col. 1. in prin. Poteris hoc. & pag. 90. col. 1. in prin. At ego. & pag. 99. col. 2. in fin. Et deiciam. & pag. 101. col. 2. in med. Cum Iudei. & pag. 240. col. 1. circa fin. Potest hoc referri.

*Dominica Tertia in Quadragesima, Erat
Iesus eiciens demonium.*

Auerte quod non dixit quod eiecit demonium, sed quod erat eiciens, quia paulatim illud eiciebat pagina. 382. col. 2. post medium. Praesules. ¶ Et illud erat mutum. Hoc spiritualiter agit nobiscum diabolus ne peccata nostra sacerdotibus confiteamur. De hac sacramentali confessione, lege pagina. 474. columna. 1. circa medium. Adhuc vestigia. ¶ Quidam autem ex eis dixerunt. De detractoribus & murmuratoribus pagin. 300. columna. 1. in fin. Viri detractores & pagin. 307. col. 2. in med. Viri detractores. & pagin. 632. columna. 1. ante med. Nulla aliorum. ¶ In Belzebu Principe demoniorum eiecit demonia. Belzebu. 1. Deus muscarum, sic derisorie appellabatur a Iudeis. Dicitur esse Bel, sive Baal, vel Baalim a rege Belo qui condidit Niniuem. pag. 122. col. 2.

in med. Idolum. ¶ Videns Iesus cogitationes eorum. Quomodo Deus cogitationes hominum intueatur. pag. 371. col. 1. ante finem. Auferre malum & pag. 416. col. 1. in princ. Non existimabat. & pag. 454. col. 1. in fin. Hoc est de celo intellexisti. ¶ Omne regnum in seipsum diuisum desolabitur. De pace & concordia & de malo discordia pag. 107. col. 1. post med. Qui tranquillitatem. & pag. 145. col. 2. post med. Et aspectus. Et pag. 159. col. 2. in fin. Multitudinis. Et vide de hac re in die natalis Iesu Christi in fine primi euangelij. ¶ Omnia spolia in quibus fortis armatus confidebat abstulit Christus, qui fortior illo erat. Per spolia intellige idola, quæ Christus perdidit, extincta enim est idolatria post Christi aduentum. pag. 395. colum. 2. in prin. Disperdam. ¶ Inuenit eam vacantem. De otiositate quæ mater est vitiorum (vt Bernardus ait) & nouerca virtutum per quam peccator sicut canis reuertitur ad vomitum pag. 95. col. 2. in fin. Medusa illa. Vide in dominica septuagesimæ super illud: Quid hic statis tota die otiosi? Erunt nouissima hominis illius peiora prioribus. Peior est status peccatoris reciduiantis, quam primi quia surgit quædam macula ingratitude. De malitia vero peccati lege pag. 200. col. 1. in med. Ponam faciem.

Feria quarta post Tertiam Dominicam Quadragesimæ. Quare discipuli tui non lauantur.

Scribæ quærat legis doctores cum pharisæis accesserunt ad Christum calumniantes scientiam quam Deus dederat vt meliores fierent, in superbiam & arrogantia tumorem conuerterunt. Sic nunc multi donis Dei abutuntur. pagin. 113. col. 1. in fine. Et ornamentum. ¶ Populus hic labijs me honorat. pagin. 504. colum. 1. in med. Et quamuis. ¶ Cor autem eorum longe est à me. pag. 78. colum. 1. in med. Quidam ¶ Cæci sunt & duces cæcorum. Certum est quod Christus non loquebatur hic de cæcitate corporali, sed de spiritali cæcitate mentis, de qua vide pagina. 124. columna. 2. circa med. Dicunt enim. & pagina. 170. columna. 1. in med. Eodem modo. ¶ De corde exeunt quæ conquinant hominem. pagina. 154. column. 1. in med. Cor hominis.

Feria Sexta post tertiam Dominicam Quadragesimæ. De muliere Samaritana.

Mulier da mihi bibere. Sine Dei auxilio non potest homo surgere à peccato: Ideo Christus prius alloquitur huic mulieri Samaritanæ. pag. 48. col. 1. ante med. Et statuit. & pag. 478. col. 1. in fin. Et merito. Qui biberit ex aqua hac, sitiet iterum. Hæc terrena nequaquam animæ sitim extinguere possunt pag. 578. col. 2. ante fin. Mundi omnia. ¶ Qui biberit ex aqua quam ego dabo ei, non sitiet in æternum pag. 469. colum. 2. in fine. & effundam.

Sabbato post Tertiam Domini Quadragesimæ. De muliere adultera.

Hanc mulierem liberam Christus abire permittit, dicens ei. Neq; ego te condemnabo. Absoluit Christus adulteram quam mundus damnauerat. Multi etiam & nunc mundi iudicio damnantur, qui Dei iudicio absoluntur. Expende quantum inter se distent iudicia Dei & hominum. pag. 326. colum. 1. in med. Multi.

Dominica Quarta in Quadragesima, de quinque panibus & duobus, &c.

Saquebatur Iesum multitudo magna. De hac Christi sequela vide pag. 15. post med. col. 1. Vt electrum paleas. & pag. 150. col. 1. in fin. Cum eleuatis. & pag. 175. col. 2. in med. Qui sequuntur. Quapropter sponfa alloquitur sponso Iesu dicensi. Trade me post te cur remus in odorem unguentorum tuorum. Lege diuum Bernardum sermone. 25. super cantica. ¶ Cum subleuasset oculos Iesus. Quid sit oculos leuare. vide pag. 25. col. 1. in prin. Quæ fursum. & pag. 436. col. 1. in. fi. Leuare oculos.

Feria Quarta post quartam Dominicam Quadragesimæ de cæconato.

Præteriens Iesus vidit hominem cæcum à natiuitate. Peccator suis proprijs viribus à peccato surgere nequit, nisi pijsimius dominus ei auxilietur, atq; respiciat eum oculis sue misericordia. pa. 48. col. 1. ante me. Et statuit. Lege etiam de hoc Christi iussu. pa. 181. col. 1. in me. Accipitur. & pag. 187. col. 2. in. fi. Solè enim. & pa. 207. col. 1. in prin. Transiens autè. ¶ Magister, quis peccauit, hic aut parètes eius vt cæcus nasceretur? An filij puniatur pro peccatis parentum, vel econtra, egregie & doctè disputatur pag. 248. col. 2. prope finem. Filius

non portabit. Lege duas columnas sequentes, & vsque ad contex. ¶ Sed vt manifestentur opera dei in illo. pag. 499. col. 2. circa finem. Aspicias. Si de spirituali cæcitate volueris differere. Lege quæ de hac re in feria quarta Dominicæ tertiæ literis mandauimus.

Feria Sexta post Quartam Dominicam

Quadragesima. De suscitacione Lazari.

Ecce quem amas infirmatur, Testimonio scripturæ receptum est quod Deus quos diligit corrigit, & flagellat omnem filiū quē recipit. Ecce Lazarus dilectus à Christo infirmatur pag. 27. col. 2. in fin. De igne. ¶ Lazarus amic⁹ noster dormit. De amicitia differit pulchris similitudinibus. pag. 105. col. 2. in prin. Et quoniam. Cum impijs nō potest diu permanere amicitia, quæ non est (iuxta Ciceronis sententiam) nisi inter bonos. pag. 312. col. 2. in medio. Et saturata est. ¶ Lachrimatus est Iesus. Quomodo mortui sunt plorandi vide pag. 328. col. 1. in prin. Et tamen præcipit. Et. 328. col. 2. post med. Corona. Et etiam in sequenti columna. & pag. 372. col. 1. por principium. Leua planctum. Quatriduanus est, iā foetet Quatriduanum Lazarum & iam foetentem Christus suscitauit à mortuis flens, orans, & cælum respiciens, & tot ceremonijs: quia peccator praua consuetudine peccandi induratus difficillimè surgit ad vitam. De hac impia consuetudine peccandi vide paginam. 125. col. 2. ante medium. Ad huc conuersus, & pa. 126. col. 2. in prin. Potest hic. Et pag. 195. col. 1. in fine. Beatus vir. ¶ Voce magna dixit Iesus. Lazare exi foras, & statim surrexit. Mirabilis virtus vocis Christi quæ mortui audierunt & statim surrexerunt ei obtemperantes. De hac voce ait regius propheta: Vox Domini in virtute. Vox domini in magnificètia, vox Domini concutientis desertum. Psalmus. 28. vide paginam. 145. col. 1. in prin. Quasi vox. Inferna tremuerunt & abyssus dedit mortuos suos. Tu vero illum non audis, nec surgis à mortali peccato. Mirum valde est quod viui vocem Christi contemnant, quam mortui audiunt, &c. ¶ Surrexit qui erat mortuus. De suscitacione Lazari. vide pa. 485. col. 1. in medio. Ecce ego.

Dominica in passione. Quis ex vobis arguet me?

Quomodo Iudæi volebant Deum arguere & in eius iustitiam inuehebantur vide pag. 244. col. 1. in prin. volebāt enim.

¶ Si veritatem dico vobis, &c. Postquam de vitæ sanctimonia egerat, nūc disceptat apud incredulos de veritate doctrinæ. Prælat⁹. n. prædicator, & sacerdos virtute & scientia debent esse exculi, quæ duo tangit hic Christus optimus pastor & doctor. Aduerte autem quod primò de virtute & vitæ probitate disputat, & postremò de veritate & doctrina. Innuat vt primò & principaliter præsul curam agat de vitæ correctione, & morum cōpositione, & deinde de integritate doctrinæ. lege pag. 69. col. 2. ante medium. Speculatore. lege totum folium sequens vsq; ad contextum. & pag. 256. col. 1. in fin. Duplex est. ¶ Quare non creditis mihi? Ego tibi respondebo Domine Iesu nempe quia dicis veritatem. Odit mundus veritatem quam tu prædicas. Dic illis placentia, vt olim subsannando impingebat illis Esaias, & libenter audieris. Vide pag. 191. col. 2. in fine. Et propheta. & pa. 267. col. 2. in principio. Si iudicas eos. Vide etiam quæ supra scripsimus in dominica. 2. Aduentus in illis verbis, Cum audisset Ioannes in vinculis, &c. ¶ Propterea vos non audistis. Christus ab impijs non auditur, cum tantus ac talis esset concionator, nos verò volumus ab omnibus audiri attentè. pag. 63. col. 2. in fine. Volumus. ¶ Ego non quæro gloriam meam. Nullus mortalium in hoc mundo tantam gloriam adeptus est sicut Christus, quippe qui in toto orbe adoratus est vt Deus, q̄ nulli hominum aliquando contigit. Hæc gloriam consequutus est non quærens illam, sed contemnens. Vnde Paulus ad Hebræos. 2. Videmus Iesum propter passionem mortis, gloria & honore coronatum. Non igitur propter gloriam miraculorum tantum honorè obtinuit, sed propter crucis ignominiam. Vide de hac re pag. 100. col. 1. post medium. Vrbes desertæ. Ero vobis similis mēdax. In psalmo habetur, Omnis homo mendax. Explanatur locus iste psalm. pag. 52. columna. 1. post medium. Sed dicit. ¶ Abraham vidit diē meum. Quo modo Abraham Christum vidit, lege pa. 421. col. 2. in fi. Vel per bona. ¶ Tulerunt lapides vt iacerent in eum. Indurati Iudæi qui corda lapidea habebant, ad lapides cucurrerunt. pagin. 77. col. 2. in fin. Tu ò peccator. & pag. 50. col. 1. in prin. Appellat eos. ¶ Iesus autem abscondit se & exiuit de templo. Fugienda est impiorum societas, sicut Christus fecit. pag. 9. col. 1. in fin. Oportet enim. & pag. 165. col. 2. in fin. Inter nepharios & pa. 258. col. 2. in medio. Beatus vir. & pa. 312

column. 1. in medio. Quomodo. & pag. 480. column. 1. in medio. Licebat illi. & pag. 603. column. 1. in prin. & ad mortuū. Iosaphat rex pius à propheta Iehu obiurgatur, eò quod amicus erat Acab impijssimi Regis. 2. Para. 19. Saul inter suos insaniebat, & inter prophetas prophetabat in Ramata cum Samuele. Vi de quid utilitatis afferat honorum societas, quantumque noceat impiorum familiaritas. Oportet enim ad beatam vitam consequendam eorum fugere familiaritatem qui nos possunt à recto dei cultu & honesta viendi ratione separare. Sed de his satis.

In epistolam huius dominicæ lege si placet, pag. 399. col. 1. in medio. Et filij terra.

Feria quarta post Dominicam in passione. Facta sunt encaenia Ierosolymis.

OVes meæ vocem meam audiunt, pag. 576. column. 2. in prin. Hæc Dei vox. Oves meæ sequuntur me, pag. 150. co. 2. post medium. Cum eleuatis. ¶ Nemo potest eas rapere de manu mea, pag. 239. col. 1. in prin. Et habitabunt. ¶ Tulcrunt lapides, vide in præcedenti dominica.

Feria sexta post Dominicam in passione. Collegerunt pontifices concilium.

DE Concilio hoc pag. 154. col. 1. circa finem. Hi duo. Quomodo impij conueniunt inter se, ut alijs perniciæ machinentur, pag. 543. col. 2. ante finem. Ambulantes. Sic filij Iacob conueniunt aduersus Ioseph. & Achitophelcum Absalone contra David.

¶ Vnus ex eis Caiphas nomine. Cur Caiphas nominatur pag. 154. col. 1. in prin. Et Pheltia ¶ Multa signa facit. Ex signis Christi deterior fiebant quotidie. Sic multi, quia misericors est Deus & prætabilis super malitiam, indies augent peccata peccatis, pag. 596. col. 1. in fin. Nolite. ¶ Venient Romani. Mala quæ scelerati putant non ventura apprehendunt eos; quod sepe in probis contingit, pag. 286. col. 1. ante me. Sunt enim. ¶ Expediit vt vnus homo moriatur, pag. 371. co. 2. post me. Solent. ¶ Prophetavit Caiphas, non tamen fuit propheta, quia de ratione prophetiæ est vt intelligat propheta quæ vaticinatur. vt Hierony super. 1. cap. Esaie testatur aduersus Mo tanum. Sic nec Nabuchodonosor fuit propheta, licet viderit arborem illam ingentem & statuum magnam, sed potius Daniel qui inter pretatus est visionem, & prædixit futura quæ ventura erant in Regno Chaldaeorum.

pag. 3. col. 1. ante med. Ipsique videntes. ¶ Vt filios Israel dispersos congregaret in vnum, pag. 158. col. 9. in prin. Sed quis. Legetotum solum sequens, & pa. 446. column. 2. in prin. Quod perierat. & p. 488. co. 1. in prin. Et facia *Dominica in ramis Palmarum, Ecce rex tuus venit tibi.*

ITe in castellum quod contra vos est. Contra accipitur hic pro coram vel è regione, pa. 108. co. 2. in prin. Et ponam contra te. Sic in psalmo habetur, Peccatum meum contra me est semper, i. coram me. Sic legit Augusti, vide etiã pag. 424. col. 1. post princip. Hoc depro. pfit. Exulta filia Sion. Quomodo Hierusalem filia appellatur, pag. 346. col. 1. circa finem. Quæ verba. ¶ Ecce rex tuus venit tibi. De vero Messia cuius regnum non temporale sed spirituale erat lege, pag. 84. col. 2. post med. Terreni homines. Deq; Christi regno. pag. 237. col. 1. in med. Et sumam. Et pag. 488. col. 1. in prin. Et faciam. ¶ Osanna filio David, pa. 278. co. 2. in prin. Possumus. ¶ Aduerte quod Christus hodie magno honore exceptus est Hierosolymis. & post quinque dies crucifixus, & eadem die, ait Marcus cap. 1. 1. quod circumspèctis omnibus reuersus est in Bethaniã, quia nullus ad carnam vocauit. Perpende mundi mutabilitatem, & vide de hoc pag. 330. co. 2. in med. Nos igitur. & pag. 410. col. 1. in me. Ipse est Pharao. Obseruandum quoque est quod Christus fleuit in hac processione, pag. 168. col. 1. post med. Et ita id.

Sermo Mandati.

ANte diem festum Paschæ, pag. 614. col. 1. in fin. In primo mense. ¶ De lotionepedum, lege pag. 20. col. 2. in fine. Qui lotus est. Et adde, Tobias pedes suos lauit in flumine Tigri, sic appellato ppter agilitate aquæ cur rētis à Tigri animalivelocissimo, sic tu affecituos laua sicut Tobias, perpedes quæ cito sicut aqua Tigris prætereunt hæc omnia terrena. Fluūt em velut aquæ quæ nūquã reuertuntur, talis est vita hominū & quidquid mundus habet. Quæ dā mulier sapiens dixit. Oēs morimur, & quasi aquæ dilabimur, &c. 2. Reg. 14. De hac etiã lotionepedū, vide p. 566. co. 1. in fine. Pedes sunt affectiões, ¶ Quomodo ego feci, ita vos faciatis, videte modū vt sicut ego hoc opus feci, ita faciatis. Demodo discretiōe & prudētia in rebus agēdis, pa. 581. co. 2. post med. Est enim. Sic fecisse Abraham scriptura cōmemorat cū filiū obtulit in holocausto. De nocte surrexit, ne Sarra sciscitaret causam recessus

cessus, & pueros reliquit & solus cum filio mō-
tem ascendit, ne serui impedirēt sacrificium.
Omnia prudenter egit vir Deo gratus.

In Passione Domini nostri Iesu Christi.

Pofui faciem meam vt petram durissimā.
pag. 64. col. 1. post med. Vt adamantem.
¶ Respexit Iesus Petrum. Quid sit respicere,
quidue abscondere faciem. pag. 511. col. 2. in
prin. Et absconderim, vide etiam de Christi
passione quæ supra annotauimus in Domi-
nica quinquagesimæ in princip. Vbi agi-
tur de eius memoria. Et etiam pag. 639. col. 1.
in fin. De torrente.

*In die sancto Paschæ Dominica resur-
rectionis.*

Præcedet vos in Galilæam. pag. 74. col. 1. in
fin. A verbo hoc.

Feria secunda Paschæ.

Humilis Iesus ibat cum discipulis eunti-
bus in Emaus: terribilis tamen fuit & po-
tēs eulodibus sepulchri, qui armati & lorica
tierant. pag. 201. col. 2. in prin. Vides igitur.
Sed nos sperabamus. ¶ Perpende istorum dif-
fidentiam: quia cum manē esset ipsa die resur-
rectionis, iam non credebant illum surrexisse,
nec surrecturum. pag. 483. col. 1. circa fin.
Ipsi dicunt. Spem ergo & fiduciam nostram
in Deo ponamus.

Feria tertia.

Quid turbati estis & cogitationes ascende-
runt in corda vestra? pag. 163. col. 2. in
fin. Quæ ascendunt. Turbant mentem cogita-
tiones quæ ascendunt, non illæ quæ descen-
dunt de cælo, quæ pacis & quietis sunt causa.

*Domin. in Albis siue in octa. Paschæ. Ste-
ni Iesus in medio discipulorum suorum.*

Priniceps, rex, præful, & iudex debet esse
in medio æqualitatem seruando pag. 6.
col. 1. prope finē. Illud præterea. De hac
re lege quæ supra disseruimus in Dominica
tertia Aduētus, vbi dicit, Ioannes medius ve-
strum stetit, quem vos. &c. Pax vobis. De pa-
ce & concordia. pag. 145. col. 2. in med. Et
aspectus. & pag. 160. col. 1. in prin. Multitudi-
nis. De bono pacis vide in Christi natiuitate;
cum de pace agitur. ¶ Quorum remisistis
peccata, &c. vide pag. 624. col. 2. in med. Fui-
se autem.

*Dominica Secunda post Pascha. Ego sum
pastor bonus.*

De bonitate prælatorum, & eorum mune-
re. pag. 41. col. 1. circa prin. Auriga est.
& pa. 69. co. 1. ante med. Speculatorē. In fine
colūnx. Ad de. Ideo de bonitate pastoris dis-
ferēs prius dixit: Ego sum pastor bonus, quia
animā meā do pro ouibus meis: & deinde de
sciētia prælatorū subdidit, Ego sum pastor bo-
nus & cognosco oues meas. Oportet vt præ-
latus sit sciētia & bonitate præditus, sed prin-
mō & principaliter vt virtuti innitatur. Lege
totum folium sequens, & vsque ad contex-
tum. & pag. 259. col. 2. in prin. Omnes pasto-
res. & pag. 299. col. 2. in fine. Hoc est specula-
toris. & pag. 307. col. 1. post med. Fortasse. &
pag. 308. col. 2. post mediū. Sacerdotes, & pa.
425. co. 1. in fine. Speculatorē. & pa. 428. col.
1. in fin. Cum ego. De prælatorum prudentia
pag. 439. columna prima in med. Solēt enim
De officio eorum & de malis pastoribus. pa-
gi. 441. colum. prima in med. Vt a pastoribus.
Lege totum caput. 34. vsque in finem & etiā
pag. 500. col. 2. post medium. Superbi. & pag.
544. col. 1. post medium. Si dormiatis inter
medios clericos. Hæc authoritas psalmi expla-
natur de prælatis. Vide etiam pag. 558. col. 1.
in fine. Debet etiam. De residentia prælato-
rum, vide pag. 607. col. 1. circa finem. Et in ip-
so. ¶ De mercenario verō & malo prælato,
ait dominus, quod vidit lupum venientem, fu-
git: De cuius pœna vide. pag. 432. co. 1. in me-
dio. Sanguinem. ¶ Oues meæ vocem meam
audiunt. pa. 576. colum. 2. in prin. Hæc Dei
vox. ¶ Oues meæ sequuntur me. pag. 150. co.
2. post medium. Cum eleuatis. Sequuntur sub-
diti exempla prælatorum pag. 241. col. 2. in
prin. Et qui in. Vide supra in natiuitate domi-
ni, in primo euangelio in verbo: Hæc descrip-
tio prima facta est à præside Syriæ Cyrino.
¶ Fiet vnum ouile & vnus pastor. pag. 489.
col. 1. in prin. & pastor.

*Dominica Tertia post Pascha. Modicum
& non videbitis.*

Septies inuenitur hoc in euangelio quod
dicitur modicum, De hoc numero septe-
nario. vide pag. 68. col. 1. in medio. Ex his, Le-
ge duas co. sequentes. ¶ Plorabitis & flebitis
vos. De tribulationibus iustorum. vide. pag.
276. col. 1. in prin. Hinc disces, Vide de per-
secutionib⁹ iustorū infra in festo omniū san-
ctorum, in illis verbis, Beati qui persecutionē
patiuntur propter iustitiam. Expende etiam
quomodo Christus tanquam fidus amicus
prædicat mala ventura. Minus enim iacula fe-
riunt

riunt quæ præuidentur. pag. 348. col. 2. in medio. Solent enim. ¶ Mundus gaudebit uos uero contristabimini. Gaudia est synagoga in Christi passione, sed luit poenas, cum sub Tito, & Vespasiano multa mala passa sit. Sic Titus in Hierosolyma excidio efferebatur letitia: sed permisit Deus ut in eisdem calamitatibus uersaretur. Non enim debemus in aliorum aduersitate latari pag. 334. col. 1. in medio. Ammonitas. & pag. 345. col. 2. circa fine. Ecce ego. Et in sequentibus. Tristitia uestra uertetur in gaudium. pag. 394. col. 2. post mediu. Ait enim Christus.

Dominic. Quarta post Pascha, Vado ad eum qui misit me.

EXpedit uobis ut ego uadam. Absentia Christi corporalis, animos eorum ad caelestia eleuabat. pag. 649. col. 2. in fine. Nos igitur. ¶ Multa habeo uobis dicere quæ non potestis portare modo. pag. 569. col. 2. in prin. Vult hoc.

Dominica Quinta post Pascha, Siquid petieritis patrem.

Quomodo petendum in nomine Christi. vide pag. 469. col. 1. ante mediu. Et petere. & pag. 553. col. 2. in princip. Accipitur hic. ¶ Relinquo mundum. De mundi contemptu. vide infra in festo sancti Andree in uerbis illis, Relictis, retibus secuti sunt Dominu.

In die Ascensionis Domini. Recumbentibus undecim discip.

EXprobrauit Christus duritiem cordis discipulorum. De qua duritie uide pag. 50. col. 1. in prin. Appellat eos. & pag. 77. col. 2. in fine. Tu o peccator. & pag. 161. col. 2. in prin. Auferam. & pag. 395. col. 2. in prin. Beatus uir. uide in dominica sexagesima, in illis uerbis. Semen cecidit supra petram. ¶ Ite & predicat euangelium omni creature. uide quomodo sancti predicatorum mittuntur a Deo. pag. 49. col. 1. in medio. Mitto ego. & pag. 278. col. 1. in medio. Sanctificabor. De hac autem predicatione Apostolorum per totu orbem uide. pag. 225. col. 2. ante med. Intuerre. Expende etiam quomodo Apostolos quoru duritiem exprobrauerat nunc consolatus, instituens eos totius orbis predicatorum, & tribuens potestatem ad miracula faciendam. De doctrina autem predicatorum. uide pag. 448. col. 2. ante med. Et suscitabo. & pag. 520. col. 1. in fine. Apparet autem, & pag. 576. col.

2. in prin. Hæc Dei uox. & pag. 577. col. 1. post me. Homines. & pag. 628. col. 1. post med. Hic fluius. Et eadem pagina. col. 2. in fine. Quarto lib. Regum. & pag. 648. col. 1. in medio. Quia futurum erat. ¶ Qui crediderit & bapuzatus fuerit. De bapuzismo Christi pag. 7. col. 1. in prin. Quid est homo. & pag. 630. col. 2. ante med. Quare per fluium. ¶ Assumptus est in caelum. De Christi redemptoris nostri gloria. ascensione. pag. 149. col. 1. in fine. Vado parare. & duas columnas sequentes & pag. 329. col. 2. in princ. Ex Sion.

Dominica infra octauam Ascensionis, Cum uenerit Paracletus.

Absque Synagogis facient uos de persecutionibus sanctorum. uide pag. 44. col. 2. post med. Filij hominis. uide infra in die omnium sanctorum in uerbis, Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam. Perpendetiam horum stultitia, iustos eiciebant, & Christi discipuli exulabant a terra quorum meritis & suffragijs sustentabantur. Quid accidisset Aegypti regno, nisi haberet secum iustum Ioseph, qui fami & necessitati uenturae prouideret: Quid de populo Israel cum uitulum adorauit, nisi ope & orationibus Mose adiuuaretur? Ut illis ergo sunt iusti quoru suffragijs & meritis uiuunt impij. Antequam Sodoma excidium pateretur, iussit angelus ut foras exiret iustus Loth: & dixit ei, Non potero facere quicquam donec egrediaris illuc. Gen. 19. Egressus foras uir iustus subuertit Dominus ciuitates illas. At iusti Iudæi impijissimi sanctos Christi Apostolos absque synagogis faciebant. pag. 306. col. 1. in fine. Quasi ui. Expende etiam quomodo Christus mala uentura predicat tanquam fidus amicus. Non sic mundus. pa. 348. col. 2. in medio. Solent enim.

In die sancto Pentecost.

Sermonem quem audistis non est meus. uide pag. 34. col. 1. in med. Sermonem. ¶ De spiritu sancto quomodo uenit in linguis igneis. pag. 481. col. 1. in me. Sed per hanc. Et de eodem spiritu sancto. pag. 491. col. 2. in prin. Aquatuor uentis. ¶ Conuenit multitudo. pa. 648. col. 1. post med. Ecce.

Feria Secunda.

Sic Deus dilexit mundum. pa. 35. col. 2. ante fin. Sic Deus dilexit. & pag. 37. col. 1. circa finem. Non misit Deus.

Feria Tertia Pasche.

E Gosum ostium pag. 150. colum. 2. ante med. Nec est.

De Sancta Trinitate.

E Vangelium secundum consuetudinem Romanæ Ecclesiæ. Cum venerit paraclitus. De hoc iam supra non nihil annotauimus in dominica infra octauam Ascensionis. Eua gelium secundum alias ecclesias, de Nicodemio qui venit ad Iesum noctu, de hoc etiam, Deo dante, inferius differemus in inuentione sanctæ crucis. De mysterio autem sanctissimæ Trinitatis, & indiuiduæ vnitatis, vide pag. 319. col. 1. in med. Nec mirandum.

In festo corporis Christi.

D E venerabili Eucharistiæ sacramento. lege pag. 86. col. 2. in fin. Et non solum. & pag. 561. col. 1. in fin. Poteris. & pag. 596. col. 1. ante med. Non eo. & 626. co. 1. in prin. Ego existimo. lege duas. col. sequentes vsque ad contextum. & pag. 649. col. 1. ante med. At Ecclesiæ.

Dominica Secunda post Pentecost. Homo quidam fecit cœnam magnam.

D E hac cœna quam Christus parauit hominibus vide pag. 559. col. 2. circa med. Hæc mensa. Exponitur hæc parabola in hoc loco. lege duas. col. sequentes, vide etiam pag. 594. col. 2. in med. Sed quoniam. ¶ Nolebant inuitati venire ad cœnam. pag. 327. col. 1. in med. Mundare. ¶ Villam emi. Diuitiarum affluentia contemptum Dei parit. pag. 96. col. 2. in principio. Quia superasti.

Dominica Tertia post Pentecost. Appropinquantes ad Iesum peccatores.

Q Vemadmodum Christus vocat, expectat & sustinet peccatores vide pag. 325. col. 2. in med. Multo labore. De hac maxima & infinita Dei misericordia vide pag. 12. col. 2. in fin. Poteris per splendorem. & pag. 37. col. 1. ante fin. Non misit Deus, & pag. 51. col. 2. in prin. Quis desperabit. & pag. 425. col. 1. in prin. Hæc erat. ¶ Murmurabant scribæ & pharisæi. De murmurationibus, & detractoribus pag. 300. col. 1. in fin. Viri detractores. & pag. 307. col. 2. in med. Viri detractores. ¶ Gaudium fit super vno peccatore pœnitentiam agente. De pœnitentia. vide pag. 103. col. 1. in prin. Et displicebunt. & pag. 161. col. 1. in medio. Et spiritum. Vide supra in Dominica quarta Aduentus.

Dominica Quarta post Pentecost. Nisi abundauerit iustitia vestra.

I Vstitia scribarum & pharisæorum erat imponere onera incomportabilia in aliorum humeris, digito autem suo nolebant ea leuare. pag. 445. col. 1. circa finem. Vt ultra. Præterea, scribæ & pharisæi caremonijs tantum in sistebant, intus vero vacui erant & alieni à virtute. De his caremonijs, & de falsa eorum sanctimonia. pag. 633. col. 2. ante med. Et erunt. Lege vsque ad contextum. ¶ Qui irascitur fratri suo. pag. 339. col. 2. in prin. Non vos metipso. Duo sunt quæ Deus sibi retinet, vltio, scilicet & gloria. & pag. 398. col. 1. in prin. Et dixisti. Vide etiam. de ira. pag. 418. col. 1. prope med. Cum volare. ¶ Qui dixerit fratri suo Raca. De hac interiectione lege pag. 95. col. 2. in prin. Euaginabo.

Dominica Quinta post Pente. Cum turbæ irruerent.

D E feruore quo irruerant turbæ vt audirent verbum Dei, vide pag. 26. col. 1. in med. Vbi erat. de auditu verbi Dei, vide in dominica sexagesima. ¶ Per totam noctem laborantes, nihil cepimus. pag. 326. col. 2. in prin. Lassati. Inaniter laborat & inutiliter qui Christum secum non habet. ¶ Ex hoc erit homines capiens. pa. 381. colum. 2. in prin. Aspicis. hoc loco.

Dominica Sexta post Pentecosten. Miserere super turbam.

D E misericordia Dei, & quomodo nobis vti decet Dei misericordia. pag. 94. col. 1. in prin. Et non miserebor. De hac etiam misericordia. pag. 12. col. 2. post med. Poteris per splendorem. & pag. 51. co. 2. in prin. Quis desperabit? Et pag. 207. col. 2. post med. Oleum enim. Et pa. 250. col. 2. in fine. Nunquid voluntatis. & pag. 575. col. 2. in fine. Quare nemo. ¶ Quidam ex eis de longe venerunt pag. 78. col. 1. in med. Quidam.

Dominica Septima post Pentecost. Attēdite à falsis Prophetis qui, &c.

D E hypocrisi. Vide in feria quarta cinerum in verbo. Nolite fieri sicut hypocritæ tristes. De his & de hæreticis, qui veniunt in vestimentis, ouium, cum sint lupi, vide pag. 447. col. 1. in fine. Et si hæretici. ¶ Arbor bona bonos fructus facit. pag. 47. col. 1. circa med. Iuxta Platonicorum. & pa. 130. col. 1. ante med.

Securis.

Securis. & pag. 202. col. 2. circa finem. Solent diuina. & pag. 233. col. 2. in prin. Et radices. & pag. 632. col. 2. in medio. Non defluet. & pag. 633. col. 2. ante med. Et erunt fructus.

Dominica octaua post Pentecost. Homo quidam habebat villicum.

Vocauit eum ad se. Quamuis villicus esset diffamatus apud Dominum suum, nihilominus tamen prius voluit vocare eum, ut redderet pro se rationem. Sic Deus vocauit Adam post peccatum, similiter de Sodomam dixit. Clamor Sodomorum venit ad me, descendam & videbo an ita sit. Gen. 19. At nos homines inconsultos damnamus, quem admodum de Dauide commemorat scriptura, qui dedit Siba, & quidem iniuste, possessiones Miphiboseth, eo absente & inaudito. 2 Regum. 19. vide pag. 332. col. 2. in medio. Veni & faciam? ¶ Quid faciam? Hæc dixit villicus ille. Non ait quid dicam, sed quid faciam. Intellexit vir sapiens, quod non sola fide nec verbis acquiritur regnum Dei, sed bonis actibus. pa. 332. col. 2. in med. Quemadmodum. & p. 121. col. 1. in medio. Aduerte Spiritus. ¶ Facite vobis amicos de Mammona. &c. De elemosyna. pag. 223. col. 2. post med. Et manum egeno. & pag. 246. col. 2. ante medium. Sunt qui. De auaritia pag. 204. col. 2. post medium Et auare.

Dominica Nona post Pentecost. Videns Iesus ciuitatem fleuit.

De hoc Christi saluatoris fletu & de bono lachrymarum. pag. 77. col. 1. in prin. Cū Iudæi. Iusti populi peccata plorant, & dolent in peccatorum miserijs. pag. 82. col. 2. in fine. Et portabis. Lege etiam de hoc fletu. pag. 85. col. 2. in prin. Eam præuidens. & de utilitate lachrymarum. pag. 103. col. 2. in med. Et dicebat. Flebat Dauid Absalonem morti aterne adiudicatum dicens. Absalon fili mi, fili mi, fili mi Absalon, quanto magis hoc fecit Christus qui longè misericors est Dauide fleus scelerata Hierosolymitanorum. pag. 133. col. 2. in fine. Super frontes. & pag. 168. col. 1. in med. Et ita id. & pag. 186. col. 1. in fine. Et tu fili. & pag. 356. col. 2. in fine. Tu ergo. Nos veroploremus peccata nostra, quando quidem Christus sic fleuit aliena. pag. 538. col. 2. post medium. Qui se deo. ¶ Si cognouisses & tu in hac die. Apostropepsis est, sicut illud, Ego ne illum, qui illū, quæ me, quæ non. Lege de hac figura. pag. 244. col. 1. in fine. Si erit vobis,

¶ Veniet dies in te, & circumdabunt te inimici tui, &c. De excidio Hierosolymitanorum. vide pag. 94. col. 1. in fine. Et complebo. & pag. 99. col. 2. ante finem. Et deiciam. & pag. 101. col. 2. in medio. Cum Iudæi. & pag. 162. col. 1. in fin. & ascendit. & pag. 201. col. 1. post medium. Et qui in sua. & pag. 287. col. 2. in principio. Ipsi fabricati sunt. ¶ Eo quod non cognoueris. Cognoscamus nos. pag. 245. col. 1. in medio. Eam ob causam. Tempus visitationis tuæ. visitare quid sit in scriptura. pag. 128. col. 1. in medio. Quid facietis. ¶ Eiecit vendentes & ementes de templo. De zelo Dei. pag. 315. col. prima in fine. Et ponā.

Dominica Decima post Pentecost. Duo homines ascendebant.

De vana gloria & stultitia pharisæi gloriatis. pag. 25. col. 1. iuxta principium. Caput nostrum. & pag. 285. col. 1. in medio. Et occidam. ¶ Deus propitius esto mihi peccatori. Publicanus vulnera sua, hoc est, peccata ostendebat. pag. 74. col. 1. in prin. Sed reuolue. Ex peccatis publicani elicit Deus humilitatem. pag. 499. col. 1. in med. Verum Deus. ¶ Qui se exaltat humiliabitur. Boetius summis (inquit) negatum est stare diu. Tolluntur in altum, ut lapsu grauiori cadant. Sic exaltati sunt Aman, Antiochus, Goliath, Olophernes, Sennacherib, Alexander, Cyrus, & alij. lege. pag. 138. col. 2. in prin. Hoc est, & pa. 239. col. 2. circa principium. Contra vero. & pag. 460. col. 1. in fine. Eo quod. & pag. 330. col. 1. in prin. Superbiam imperij. & pag. 366. col. 2. circa med. Eo quod, & pag. 402. col. 2. in med. Ecce Assur. & pag. 407. col. 2. in principio. Intuere obsecro & pag. 578. col. 1. in fine. Et leuauit.

Dominica Undecima post Pentecost. Venit inter medios fines Decapoleos.

Adduxerunt in hoc itinere ad Christum hominem & mutum. In tribulatione & necessitate nostra inuocandus est Deus: ad ipsumque fugiamus. pag. 8. col. 2. prope med. Tres viros. vide supra in Dominica prima post octa. Epiphaniæ. Segregauit eum a turbis. ¶ Sic Osee. 2. Ducam eam in solitudine, & loquar ad cor eius. De solitudine & quomodo sit turba fugienda. pag. 417. col. 2. in fine. Stella de cælo.

Dominica duodecima post Pentecost. Beati oculi qui vident quæ. &c.

Beatissimi oculi &c. Intuebantur Christum oculis fidei quæ erat beatitudo in specie. In patria autem erit perfecta beatitudo in re. pa. 43. col. 1. in med. Non ait Ezechiël. ¶ Accesit quidam legis doctor tentans eum. Scientiam quam Deus dedit ut ei seruirent, turpiter peruertunt impij doctores. pag. 113. col. 1. in fine. Et ornamentum. ¶ Quid faciendo vitam æternam possidebo? Quid faciendo ait, quia bonis actibus peruenitur ad vitam, & possidetur beatitudo. De necessitate bonorum operum. pa. 2. col. 2. in prin. Et quoniã virtutis. In hoc euangelio principaliter agitur de operibus, sicut cum dicit hoc fac & viues, & cum ait vade & tu fac similiter, & hoc docet parabola in qua opera charitatis illius Samaritani commendatur. Corruit etiã fides si non fulcitur bonis operibus. Vnde Paulus Tymot. Habentes bonam conscientiam quã quidam repellentes circa fidem naufragauerunt. 1. Tim. 1. Vide de hac re. pag. 113. col. 2. in fin. Quemadmodum. & pag. 121. col. 1. in med. Aduerte. Præterea de libero arbitrio & necessitate bonorum operum disputat aduersus impios Lutheranos. pag. 252. col. 1. post med. Quid ad hæc. & pa. 269. col. 1. in med. Quæ faciens. ¶ In lege quid scriptum est quomodo legis? pag. 61. col. 1. in med. Fili hominis. & pag. 273. col. 2. in prin. Dedit eis, & pag. 435. col. 1. ante med. In mandatis. ¶ Diliges dominum Deum tuum, &c. Nihil volitum quin præcognitum. Ideoq; Deus non diligitur nisi prius cognoscatur. De meditatione & contemplatione. pag. 21. col. 2. in med. Opus est homini. & pag. 618. col. 2. in prin. Poteris per. De dilectione vero Dei & proximi, lege. pag. 26. col. 1. in fin. Aspectus eorum. & pag. 146. col. 1. in fin. Per lapidem. & pa. 306. col. 1. in prin. Populi. & pag. 314. col. 1. in fin. Vi de quid. ¶ Homo quidã descendebat à Hierusalem in Hierico. pag. 105. col. 1. in prin. Sede chias. ¶ Trãsiit sacerdos, & leuita. De sacerdotũ bonitate & moribus. pag. 133. col. 1. post med. Poteris. & pa. 135. col. 2. in med. A fanctuario meo. & pag. 535. col. 2. in prin. Hoc autem. Et pa. 598. col. 1. circa fin. Fuit autem. & pag. 600. col. 1. in prin. Per capillos. De auaritia vero sacerdotum differit. pag. 603. col. 1. in fin. Non erit.

Dominica Decimatertia. post Pentecost.

De decem leprosis.

Clamauerunt illi leprosi dicentes: Iesu præceptor miserere mei. Deus in omni

tribulatione est inuocandus. Psal. Adiutor in tribulationibus inuenerunt nos nimis. Vide Dominicam primam post octauam Epiphaniæ. ¶ Misit illos ad sacerdotes. primo vt sacerdotes honorarent. vide pag. 609. col. 1. circa med. Illud est hoc loco. Secundo mittit ad sacerdotes, ne obliuiscerentur accepti beneficij. Vult enim Deus vt gratias ei referamus. pag. 620. col. 1. post med. Non conuertetur. ¶ Nonne decem mandati sunt? sed nouem vbi sunt? De ingratitude. pag. 216. col. 2. in medio. Eo quod non fueris. Et de Iudæorũ in gratitudine. 262. col. 1. post mediũ. Poteris.

Dominica Decimaquarta post Pentecost. Nemo potest duobus dominis seruire.

Quomodo non possit duobus dominis contraria præcipientibus seruire. vide pag. 457. col. 2. post med. At viri. & pag. 470. col. 2. in med. Et ab vniuersis. & pag. 484. col. 2. in prin. Ecce ego. ¶ Non potestis deo seruire & mammonæ. pag. 114. col. 1. in medio. Vbi vides. & pag. 126. col. 2. in medio. Non solum. De auaritia agitur. pag. 304. col. 2. post medium. Et auare.

Dominica Decimaquinta post Pentecost.

Ibat Iesus in ciuitatem Naïn.

Misericordia motus. De Dei misericordia vide in Dominica sexta post Pentecost. in illis verbis. Misereor super turbam. ¶ Tectigit loculum. De hoc Christi tactu. pag. 33. col. 2. in fine. Et licet. Noli flere. Quomodo mortui sunt plorandi. pag. 328. col. 1. in prin. Et tamen. lege duas columnas sequentes, & pag. 372. col. 1. post principium. Leua plandũ. ¶ Cepit loqui, vt insinuaret veram huius adolescentis resurrectionem. Sic loquela tua manifestum te faciet, an viuus vel mortuus sis, sicut ancilla ostiaria dixit Petro. Galilæus es, nam loquela tua, &c. lege pag. 563. col. 2. ante med. Vnde Iob, portas.

Dominica decima sex. post Pentecost. Intrauit Sabbato manducare.

Interrogat Christus Phariseos, qui illum obseruabant, an liceret Sabbato curare. De festorũ obseruatione & sanctificatione. pag. 270. col. 1. in med. Insuper & sabbata. & pag. 602. col. 2. in prin. Non erant. ¶ Qui se exaltat humiliabitur. De hac re vide supra in Dominica decima post Pentecost.

Dominica decima sept. post Pentecost.

Diliges dñm. &c. Dixit dominus dño.

Accersit doctor tentans. De istis doctoribus, & de dilectione Dei de qua tractat hoc euangel. vide quæ in superioribus mandauimus litteris in Dominica duodecima post Pentecosten. ¶ Præ. Hic tentator interrogauit dicens, Quod est mandatum magnū in lege? Chrysostomus, de magno mandato quarit, qui minimum non obseruat. Gradatim est ascenden dum ad magnum mandatū, & ad vitæ perfectionem, vnde scala Iacob gradus habebat ad cælum vsque ascendentem: nemo enim repente fit summus. pa. 530. col. 1. in prin. Non est silentio.

Dominica decima octaua. post Pentecost. Ascendens in nauiculam, &c.

Quis est hic qui loquitur blasphemias? pagina. 468. columna secunda. in fine. Et polluerunt. ¶ Tolle lectum tuum, & vade in donum tuam, lege de hoc pagina. 109. col. 1. circa finem. Vias tuas.

Dominica decimanona post Pentecosten. Simile est regnum cælorum homini, &c.

Quomodo regnum cælorum in his rebus terrenis simile etiam dicatur. pagina. 36. columna secunda. ante medium. Quanquam enim. Vide de hac Dominica quarta, post octauam Epiphaniæ. ¶ Nolebant venire. pagina 327. columna prima. in med. Mundare te. ¶ Rex iratus est. pagina. 201. columna secunda in princip. Vides igitur. ¶ Quomodo hic intrasti non habens vestem nuptialem? hoc est non habens charitatem. De qua vide pagina. 531. columna secunda. in fine. Frons hæc, sed de hac virtute infra lege quæ habent in communi Apostolorū in illis verbis. Hoc est præceptum meum, vt diligatis inuicem sicut dilexi vos.

Dominica vigesima post Pentecost. Erat quidam Regulus. &c.

Venit Regulus ad Christum in sua tribulatione, aliàs non venturus. Hoc enim est in causa cur Deus sæpe calamitatibus ferit. pa. 51. co. 1. ante mediū? Tā misericors. Expende etiam quomodo in sua angustia non quæsiuit diuinos, nec Pythones, sed Christum. De his iam satis diximus in Dominica prima post octauam Epiphaniæ. ¶ Credidit homo. Et ibat. non satis est credere, sed ambulare in via mandatorum Dei. pag. 21. col. 2. in prin. Et quoniam.

Dominica vigesima prima post Pentecosten. Simile est regnum cælorum homini Regi qui voluit, &c.

Cur Regnum cælorum in his rebus terrenis simile esse dicatur, vide Dominicam quartam post octauam Epiphaniæ. Agitur in hac parabola de dimittendis iniurijs: quia Petrus interrogauerat, Quoties dimittam. Cum ait Christus vsque septuagies septies. Numerus determinatus sumitur pro indeterminato. pag. 506. col. 2. in prin. Quod autem. ¶ Rex debitum dimisit ei. De clementia Regum & principum. pagin. 259. columna. 1. post medium. Fuit hic. & pag. 260. col. 2. ante med. Qui incedebat. & pag. 261. col. 1. in prin. A voce. & pagina. 619. col. 1. in fine. Et ita manet. ¶ Egressus seruus ille. pag. 400. col. 1. in med. Sed viderendum. Iratus est Dominus eius. Non cadunt in Deo eiusmodi passiones, sed talis se exhibet hominibus, quales ipsi sunt apud deum. pag. 201. co. 2. in principio. Vides igitur. ¶ Sic faciet pater meus. Nō dicitur pater vester, sed pater meus. quia deus non est pater eorum qui propria iniuriæ vindictam sumere volunt.

Dominica vigesima secunda post Pentecosten. Reddite quæ sunt Cesaris Cesaris.

Abierunt pharisæi recesserunt à deo & abierunt. Vide quæ habes in Sabbato post dominicam primam quadragesima, in historia de filio prodigo: vbi dicitur, Congregatis omnibus peregre profectus est. Magister scimus quia verax es, &c. Adulantes hæc dixerunt, vt ore blādirentur, & cauda, vt scorpionibus. pag. 53. col. 2. in prin. Cū scorpionibus. & pagin. 106. col. 1. in prin. Vt hirundines, & pa. 173. col. 1. in fine. Neque diuinatio. & pag. 179. col. 2. in prin. Et ipse ædificabat. & pag. 182. col. 2. in prin. Propter pugillum. & pag. 182. col. 2. in medio. Videte errorem. & 305. column. 2. in fine. Prophetæ. ¶ Non respicis personam hominum. De iustitia, quam debent principes & magistratus vnicuique obseruare, sine acceptione personarum. pag. 138. col. 1. in fine. Ciconia. ¶ Quid me tentatis hypocritæ? De hypocrisi, vide feriā quartā cinerū, in verbo, Nolite fieri sicut hypocritæ tristes. ¶ Cuius est imago hæc: Ne depingas in corde tuo imagi di imaginem & eius gloriam. pag. 78. col. 2. in fine.

in fine. Describe in eo. & pagina. 633. colum. prima circa finem. Sed nec ideo. ¶ Reddite quæ sunt Cæsaris Cæsari pagina. 247. colum. na prima in principio. Ad vsuram. De vtroque brachio ecclesiastico & seculari loquutus est Christus, cum dicit. Reddite quæ sunt Cæsaris Cæsari, & quæ sunt Dei deo. pagina. 542. columna. prima in fine. Et columnæ. & pag. 623. colum. secunda post med. Debentur.

*Dominica vigesima tertia post Pentecostem.
De Emorrohissa & puella defuncta.*

Tibicines & qui erant ante ianuam deridebant Christum. Ingredebatur Christus domum Iairi, vt filiam eius suscitaret, & patres consolaretur, & mundus irridet. Sic Michol irridebat Dauidem saltantem coram arca, & despexit eum in corde suo. 2. Reg. 6. pari modo populus terræ impediēbat populo Iudæ in ædificando. Neemiæ. 3. lege pag. 80. col. 1. in med. Sic velim. ¶ Apprehendit Christus manum puellæ mortuæ. pag. 33. colu. 2. in fine. Et licet.

Dominica vigesima quarta post Pentecostem. Cum videritis abominationem desol. &c.

In prima parte huius euangelij loquitur Christus de excidio Hierosolymitano, quia discipuli interrogauerunt quando hæc erunt quod signum aduentus tui? Ad vtramque quæstionem Christus respondet. De dissolutione templi & Hierusalem agitur in prima parte, de qua vide quæ literis mandauimus in Dominica nona post Pente. in illis verbis. Veniet dies iste. Hoc egregie differit. & doctissime probat Abulensis super. 23. capit. Matt. Si per abominationem intelligis idolum (iuxta Diui Hieronymi sententiam) lege pag. 268. columna secunda post principium. Vnus quisque.

Finitur Dominicalis.

INCIPIT PRO

PRIMUM SANCTORVM.

In festo sancti Andree Apostoli. Ambulans Iesus iuxta mare. &c.

SVPER illud quod ait euangelista, quod erant apostoli piscatores. lege pagina. 381. columna. 1. in prin. Aspicias hoc. ¶ Faciam vos fieri piscatores hominum. pag. 577. col. 1. in med. Edebant enim. ¶ Relictis retibus. Omnia sancti discipuli Christi reliquerunt, & contempserunt propter Christum. De contemptu huius mundi. vide pag. 76. col. 1. in fine. Vide quam. & pagina. 170. in med. columna. 2. Quot mundi, & pag. 182. columna. prima. in med. Hanc contempnunt. & pagina. 206. columna prima in medio. Poteris per Cananæam. & pagina. 294. columna secunda in fine. Vide dei. & pagina. 305. columna prima in prin. Quemadmodum. Præterea, Mundus inconstans, & mobilis est, atque ideo contempendus. pagina. 330. columna secunda in medio. Tu autem permanebis. & pagina. 497. columna prima post medium. Vt diripias. & pagina. 577. columna secunda, in fine. Præterea quid. & pagin. 649. column. secunda in fin. Auertamur. & pagina. 653. colum. prima in med. Felices illi. ¶ Statim sequuti sunt Dominum. Non protrahunt moras, sed illico obediētes voci Christi, sequuti sunt eum. De propta obedientia vide pag. 28. column. 2. prope med. Quemadmodum rotæ. & pag. 31. colum. 1. in medio. Cum ambularent. De sequela autem apostolorum & discipulorum Christi. pag. 15. col. 1. in fin. Vt electrum. & pag. 150. co. 2. in fin. Cum eleuatis. Vnde spōsa in Canticis dilecto alloquitur, dicēs. Trahe me post te. Curremus in, &c. Cant. 1. vide Bernardum. sermone. 21. super Cantica.

In Conceptione Virginis Mariæ, Beatus venter qui te portauit.

BEATI qui audiunt verbum dei. De erroribus philosophorum qui beatitudinem descripserunt. pagina. 42. columna prima in prin. Pythagoras. Christus vnico verbo destruit horum figmenta, dicens. Beati qui audiunt. &c. Quomodo autem sit audiendum verbū Dei, & custodiendū, iā de his supra differuimus in Dominica sexagesimæ. ¶ De laudibus virginis Mariæ. pagin. 151. colu. prima.

g 2 circa

circa fin. *O*virgo benediſta. De huius autem genitricis Dei immaculata, & Puriffima conceptione. vide pagina. 543. colu. 1. post med. Pro capite. Caput principium est, quod confregit Beatiffima Virgo, cum peccatum originale non contraxit. Iacuit Dagon in terra coram arca Dei sine capite & manibus: quia coram Virgine Beatiffima victum iacet peccatum originale & actuale. 1. Reg. 5. Multa alia de immaculata cōceptione Virginis differit. pa. 582. col. 2. in fine. Poteris per. Lege totum folium vsq̄ue ad contex.

De S. Stephano prothomartyr. Ecce ego mitto ad vos prophetas.

Hierusalem, Hierusalem qui occidis prophetas. pa. 99. col. 1. in fine. Poteris per hos. & pag. 109. col. 2. in fin. Finis venit. & pa. 123. col. 1. in prin. vt procul recedam, & pag. 136. col. 2. in fin. Id illis. & pag. 157. col. 2. in prin. Fratres tui. & pa. 193. col. 2. circa fin. Est autē. & pag. 460. col. 1. in med. Montes Israel ¶ Volui cōgregare & noluiſti. pag. 327. co. 1. in me. Mundare te. ¶ Relinquetur vobis domus vestra deserta. pag. 94. col. 1. in fine. Et cōplebo. & pa. 99. col. 2. ante fin. Et deiciam. & pa. 101. co. 2. in med. Cū Iudei. & pa. 162. co. 1. in fin. Et ascendit. & pag. 268. col. 1. in fine. Quæ est. ¶ Ecce video cœlos apertos. Quid sit cœlos aperiri. pag. 7. colu. 2. prope finem. Non diuisione.

De sancto Ioanne Apostolo & Euangelista. Dixit Iesus Petro sequere me, &c.

Cœpit Iesus ambulare, & dixit Petro, sequere me. In quo insinuabat Petrum illum sequendum, aliquando in cruce & passione, in illo signo exteriori prænuntiabat eius martyrium pag. 73. col. 1. in fin. Interea. & pag. 75. col. 2. in fine. Sume tibi. & pag. 486. col. 2. in prin. Sume tibi. ¶ Mundus non possit capere libros. Hyperbole est: de qua vide pag. 404. col. 2. post med. Cedri nō. ¶ De laude sancti Ioannis plura notatu dignissima habes. pag. 39. col. 1. in prin. Qui hoc referunt.

De S. Sebastiano martyre. Stetit Iesus in loco campestri.

Sequēbatur Christum multitudo magna à Tyro, Sidone. &c. De hac sequela iam diximus in die S. Andree. Sequēbatur autē propter duo. Primum, vt audiret verbum dei, de quo habes in Domi. sexagesimæ. Secundo sequēbantur vt sanarentur à languoribus suis.

Hæc duo Christus faciebat. pag. 446. colu. 2. in med. Quod infirmum. De beatitudinibus. vide infra in festo omnium sanctorum.

In conuersione S. Pauli. Paulus adhuc spirans.

DE conuersione S. Pauli. lege pag. 149. co. 2. in prin. ¶ Sed aquila. Super illud autē quod Christus dixit Anania, Vas electionis est mihi. lege pag. 149. col. 2. ante med. Hic accipiter.

In Purificatione virginis Mariae, Postquam impletisunt dies, &c.

Obtulerunt Iesum in templo parētes eius pag. 465. col. 2. circa med. Bonisque. lege vsq̄; ad contextū. De hac Christi præsentatione, vide etiam quemadmodum ceremonias legis custodierūt Christus & mater eius. De his ceremonijs. pag. 595. colu. 2. in prin. Perfectio est. Et de his ceremonijs quas magnificiebant scribæ & pharisæi. lege pag. 633. col. 2. in prin. Et erunt, De offerta autē quia obtulerunt pro eo par turturū. &c. pag. 611. col. 2. in prin. Et hæc sunt. Nos etiam offeramus nosmetipsos mundos & purificatos ante Dominum. pag. 538. col. 2. ante finem. Qui se deo. ¶ De Simeone sene & iusto ait Euangelista quod erat expectans consolationem Israel. pag. 67. col. 1. post med. Manus Domini. Accepit Simeon Christum in vlnas. Christum etiam porta tu in manibus, quia nō satis est illū cognoscere per fidem, nisi etiā fidei iūgatur actio. pag. 21. col. 2. in prin. Et quoniā virtutis. & pag. 396. colu. 2. in prin. Vnde Simeon. ¶ Nūc dimittis. Cecinit Simeon optās à morte corporis huius exire. pag. 47. col. 2. in prin. Hoc existimo. & pag. 549. col. 2. in med. Eam ob causam. ¶ Lumen & reuelationem gentium. pag. 403. col. 2. in medio. Poteris.

In Annūtiatione virginis Mariae. Missus est angelus Gabriel.

Mense sexto missus est angelus Gabriel. Mense sexto à Ioannis conceptione, ipse est mensis Martius, in quo creatus est mundus. pagina. 4. col. 2. circa princip. Et quoniā. ¶ In ciuitatē Galilææ. Vnde dicatur Galilæa, & cur in hanc prouinciam mittitur angelus vide. pa. 74. co. 1. in fin. A verbo hoc. ¶ Ad Virginē desponsatā viro. De puritate & virginitate Dei paræ virginis. pa. 592. col. 1. in principio. Achi dicat. Expēde quod sicut malus angelus Euā decepit, & inuidia diaboli mors intravit

trauit in orbem terrarum, ita & nunc bonus angelus salutem nostram operatur, & ad mu- lierem mittitur, vt inde salus oriatur, à qua mors sumpfit exordium, pagina. 580. colum. 1. in medio. Et si sint. ¶ Cogitabat Virgo qua- lis esset ista salutatio. Et prudenter quidem, quia prius cogita antequam loquaris. pag. 20 col. 2. ante medium. Planta pedis. ¶ Regnabit in domo Iacob in æternum ly (æternū) quo- modo in scripturis sacris accipiatur. Nō enim semper in sinuat tēpus sempiternū, quod nun- quam finietur, & ne virgo existimaret Reg- num Christi aliquando defuturū, subdit An- gelus, Et regni eius non erit finis. pag. 227. col. 1. circa princ. Et si decimo. & pag. 353. col. 1. ante med. Habebitis. De Regno Christi æterno. pag. 489. col. 1. in med. Et Dauid. Et etiā lege quæ in superioribus literis mandau- mus in Epiphania Domini & in dominica in Ramis. ¶ Ecce ancilla domini. statim verbum Dei naturam assumpsit humanam, & secum vnuit hipostatica vnione, propter quod ap- pellauit illum Esaias Emanuel, hoc est, nobi- scum Deus. pag. 576. col. 1. post medium. Ec- ce ego.

De sanctis Philippo & Jacobo. Non tur- betur cor vestrum.

DE hac cordis turbatione. pag. 52. colu. 2. prope finē. Vt aqua quieta. ¶ Nemo ve- nit ad patrem nisi per me. pag. 521. col. 1. pro- pe fi. Stabat autem. ¶ Ego sum via, veritas, & vita. pag. 217. co. 2. in fine. Ego sum Deus. & pag. 228. col. 1. in prin. Proiecta. & pag. 247. col. 2. in med. Vita viuet.

In Inuentione sanctæ Crucis. Venit Ni- codemus ad Iesum.

Oportet nasci denuo, dixit Christus Ni- codemo, loquens de baptismo per quē homo regeneratur in adoptionem filiorum Dei pag. 7. col. 1. in prin. Quid est homo. & pa. 630. col. 2. ante mediū. Quare per fluuiū. ¶ Spiritus vbi vult spirat. Quomodo hoc in- telligendū sit de aere & etiam de Spiritu san- cto. lege pag. 481. col. 1. circa finem. Spiritus inquit. ¶ In laudem Crucis Christi, & de eius excellentia, & virtute, pag. 238. col. 1. in fine. Hæc arbor. & pag. 242. col. 1. in fine. In mon- te. Obserua autem quomodo ille qui in ligno vincebat, victus est in ligno. pag. 288. col. 1. in med. Quatenus euertit. Sic Amā suspensus est in cruce, quam parauerat Mardocheo. Quomodo autem Crux Christi sit baculus,

cuius ope labores mundi dulces fiunt. pag. 322. col. 2. in med. & alio in Psalmo. & pagi. 473. col. 2. ante finem. Et multiplicabo. & pa. 586. col. 1. in principio. Nonne aspicias. Lege vsque ad contextum.

In Natiuitate sancti Ioannis Baptista. Elisabeth impletum est tempus. &c.

Cum peperit filium Elisabeth, vicini & co- gnati eius non inuidebant, sed congratu- labantur ei. De inuidia. vide Dominic. secūd. Aduentus in verbo, Cum audisset Ioannes in vinc. &c. ¶ Etenim manus Domini erat cum illo. pa. 37. col. 2. in fine. Facta est super. & pa. 119. col. 2. ante med. Et cecidit. ¶ Visitauit & fecit redēptionē. Visitare in scriptura quid. p. 129. col. 1. in medio. Quid facietis. & pag. 138. col. 1. in prin. Appropinquauerunt. & pag. 320. col. 2. in fine. Visitans. ¶ Illuminare his qui in tenebris. Ioannes, vt Christus fatetur, erat lucerna ardens, & lucens, media inter Christum verum solem iustitiæ & mundum in tenebris sedentes & in vmbra mortis. Ex- cæcaretur enim mundus si ex tenebris repen- te solem videret, ideo quæ lucerna prius indi- gebat. vt illuminaretur. Hoc fuit Ioannis of- ficiū, disponere visum, & præparare corda, vt mundus Christum videret. pag. 320. col. 2. in fine. Visitans.

De sancto Petro Apostolo. Venit Iesus in partes Cæsareæ.

Quem dicunt homines esse filium hominis? Perpende Christi humilitatem, qui cum sit filius Dei naturalis non dedignatur filium Adam peccatoris appellari pagina. 58. colum- na prima. ante finem. Ex quo. Præ. Ho- mines dicit, scilicet, ratione vtentes, non impij pharisæi, & scribæ. pag. 193. colum- secunda. in fin. Interficiam. ¶ Tu es Christus filius Dei viui. Dei viui dixit ad differentiā Deorum mortuorum gentium. pagina. 217. colum. secunda. circa finem. Viuo ego. Obser- ua autem quod Petrus Christum confessus est inter Apostolos, quem postea negauit in atrio Cayphæ inter impios. Conuersus po- stea ad Christum foras exijt & fleuit amare. Admonet locus iste impiorum societatem summopere fugiendam esse. vide quæ de hac re habes supra in Dominica in passione in verbo, Iesus autem abscondit se & exi- uit de templo. ¶ Tu es Petrus, & super hanc petram edificabo ecclesiam meam. pag. 461. column. 1. in fine. Id. vaticinatus. & pagin. 489. col.

489. col. 2. in med. Et fundabo eos. Lege vsq; ad annotationes ex Hebræo in fin. capit. De ecclesia & eius sacramentis. pag. 492. col. 2. in medio. Ego existimo, & pa. 516. col. 1. in medio. Et ciuitas hæc. In tota hac pag. & in sequentibus agitur de ædificatione ecclesie, & pag. 548. col. 2. circa med. Hierosoly mæ. De potestate Papæ. pag. 600. col. 2. in prin. Cum inter. & pag. 645. col. 2. in principio. Per hæc. ¶ Portæ inferi non præualebunt aduersus eam. pag. 344. col. 2. in med. Poteris. De ecclesie firmitate. pag. 528. col. 2. in prin. Nā corpus. ¶ Tibi dabo clauēs Regni cælorum. pa. 562. col. 1. ante med. Hic est thesaurus. lege vsq; in finem capit. vbi tractatur de indulgentijs. ¶ Quodcunq; ligaueris super terram. pag. 624. col. 2. in med. Fuisse.

In Visitatione Virginis Mariæ. Exurgens Maria abiit.

Ascendit Beata Virgo in montana cum festinatione. pag. 20. col. 1. in fine. Vidi filium Dei. Adde, sic Ioannem Baptistam, statim vt factus est homo, gratia repleuit. Opus bonum feruenter & cum festinatione operata est Beatissima Virgo. Nos imbecilles sumus ad bonū. Vide in Natiuitate Christi super illud. Pastores venerunt festinantes. & Beata quæ credidisti. Elisabeth, triplicem habuit spiritum prophetiæ, nempe de præterito, cū dixit, Beata quæ credidisti. De præsentis cum ait: Vnde hoc mihi? vt veniat mater Domini mei ad me? De futuro autem cum dicit, Perficientur quæ dicta sunt tibi à domino. De his tribus generibus prophetandi. vide Gregor. Homil. 1. in Ezechielem prophetam: & hic in istis commentarijs, in pag. 322. col. 1. post prin. Diuini vates.

De sancta Maria Magdalena Rogabat Iesum quidam Phariseus.

VT cognouit quod Iesus recumberet in domum Pharisei, venit ad Christum. Christus vocabat interius quam suscipiebat exterius. pag. 48. col. 1. in med. Et statuit me. Sine auxilio Dei non potest peccator surgere à peccato. Obserua autem quod deum in sua necessitate quæ fuit, sed de hoc iā dixim? in Dominica prima post octauā Epiphaniæ. ¶ Cœpit rigare pedes. De vtilitate lachrymarum. pag. 103. colum. 2. in med. & dic heu. ¶ Capillis capitis sui tergebat. pag. 90. col. 2. in fin. Explicans.

De Sancto Iacobo Apostolo. Accessit ad Iesum mater.

Quomodo accedendū sit ad deū. vide pag. 551. col. 2. in medio. Oportet magnā. ¶ Potestis bibere calicē quem ego bibiturus sum? pag. 316. col. 1. in prin. Bibere calicem. *In Assumptione Virginis Mariæ. Intrauit Iesus in quoddam.*

VNum est necessarium, lege de hac re. pa. 105. col. 1. ante mediū. Porro vnum.

In Decollatione sancti Iohannis Baptiste.

Impius Herodes tyrānus, & adulter gratulatur & exultat: At Ioānes vir sanctissim⁹ in iuriā patitur. Quomodo iusti in hoc mūdo dānentur, & de prosperitate impiorū. vide pag. 127. col. 1. in med. Ne succēseas. ¶ Ioannes arguebat Herodē. Veritas dicenda est principibus & magnatibus. pag. 177. col. 1. Nō ascēditis. ante mediū. Odit mūdus veritatē. pa. 191. col. 2. in fin. Et propheta. & pag. 391. col. 1. prope finem. Nisi Ionas.

In Natiuitate sacratissima Virginis Mariæ.

Liber generationis Iesu Christi. pa. 18. col. 1. in med. Hæc tā ampla. lege quomodo Christus sit Deus, & homo. vide etiā pag. 61. col. 2. in med. Omnia sunt, & pag. 237. col. 2. post med. esse autē Christū. ¶ Salmō genuit Booz de Raab, cōtra eos qui de generis nobilitate inaniter gloriātur, vide quomodo Christus ex Raab Cananea, & ex Ruth Moabitis de quæ ab impijs idololatriæ genitæ fuerant, traxit originē. At nihil parentū obscuritas obfuit Dauidi, nec Christo, neq; Sacratissime ei⁹ matri. lege. pa. 205. co. 1. ante med. Pater tuus Amorreus, & pa. 311. col. 1. in med. Ostēdit illis Deus. & pa. 430. col. 2. in med. Præstat qui dē. Obserua autē quod nō ponitur primogenitus in genealogia saluatoris, quia Israel qui erat primogenitus, vt dicit Exo. 4. erat abiectus. lege pa. 436. co. 2. in prin. Viues in gladio

De sancto Matth. Apostolo & Euangelista. Vidit Iesus hominem sedentem &c.

Vidit Iesus hominē sedentē in theloneo. De hoc vide fer. quarta post quar. Dom. quadragesimæ in verbo, Præteries Iesus vidit hominē cæcū. ¶ Sequerere me. Prius vocat Iesus Matth. pa. 48. co. 1. in med. Et Statuit. ¶ Surgens sequutus est eum. De Christi sequela, vide in festo S. Andree. in fine, & de vanitate

vanitate seculi, & mundi contemptu in eodē loco. ¶ Misericordiā volo. pa. 37. col. 1. circa fin. Non misit. ¶ Surgens sequutus. Pondera ly surgēs. pa. 46. col. 2. in med. Sta super. ¶ Peccatores ad poenitētiā. vide Dominicam. 4. Aduentus. prædicans baptisimū poenitentię. *In Exaltatione sanctę Crucis.*

DE Crucis exaltatione. pag. 339. col. 1. in fin. Ego dominus. ¶ Super euāgeliū, vbi ait, nunc princeps huius mūdi eijcietur foras. pag. 381. col. 1. in prin. Per hunc draconem. & pag. 520. col. 1. ante fin. Apparet autem.

De S. Michaelē, & de Angelis.

DE casu diaboli & de angelis. pag. 373. col. 1. in prin. loquitur ad literā. lege hęc pa. & totum folium sequens. ¶ Nisi quis humiliaverit se sicut paruulus iste. pa. 567. col. 2. ante me. Nam in ecclesia.

De sancto Francisco.

Confiteor tibi pater domine cęli.

Abscondisti hęc a sapientibus & prudentibus. Quomodo Deus dicatur aliquid abscondere & excęcare & indurare, & cętera huiusmodi quę passim offendes in scriptura sacra. lege pag. 167. col. 2. in prin. Audite audientes. & pag. 142. col. 1. in med. Quo enim. Et pa. 192. col. 2. in med. Nec obstat. & pa. 274. col. 1. post prin. Pollui eos. & pa. 389. col. 1. circa med. Potest etiam. & pa. 512. col. 1. in prin. Huius cęcitatis. Porro sapientes & prudentes huius mundi sunt, qui apud semet ipsos sunt sapientes. Quomodo autem sapientia huius mundi sit stultitia apud deum. pag. 59. col. 1. in med. Quę maior. & pa. 370. col. 1. post me. in sapientia. & pag. 572. col. 2. ante. si. Oportet enim. Et revelasti ea paruulis, hoc est, humilibus. pa. 55. col. 1. prope fin. Confiteor. Lege totam pag. 56. ¶ Venite ad me omnes qui laboratis, & cę. pag. 376. col. 2. in prin. Quomodo. lege vsq; ad cōtex. ¶ Iugum meū suaue est pagin. 451. colum. 1. in med. Cum contriuero.

In festo omnium Sanctorum. Videns Iesus turbas, & c.

Videns turbas ascendit Christus in montem, vn de Esaias, Super montem ascende qui euangelizas Sion. & ad populum. Venite ascendamus ad montē Domini, & ad domum Dei Iacob. & docebit nos vias suas, & cę. vide pa. 212. col. 2. in prin. Illa enim lex. Lege duo folia sequentia & pag. 237. col. 1. in med.

Et sumā. ¶ Aperiens os suum. docebateos. pa. 628. col. 1. post med. Hic fluuius. ¶ Beati. De beatitudinibus & eorum pluralitate in genere. pag. 541. col. 2. in prin. Et octo. Vide etiam de beatitudine opiniones Philosophorum. pa. 42. col. 1. in prin. Pythagoras. Omnia hęc philosophorum deliramenta destruit Christus & damnat dicens. Beati pauperes, & cę. ac si diceret, tantū abest vt beatitudo in his bonis quę mūdus admiratur sit collocāda, vt in eorū prorsus abiectione sit posita. Sed de singulis beatitudinibus sigillatim nūc discutiamus. ¶ Beati pauperes spiritu quoniā, & cę. De contēptu diuitiarū, & bono paupertatis. vide in pag. 115. col. 1. in prin. Diuitiarum. ¶ Beati mites quoniā, & cę. de hac terra viuentiū quam mites possidebunt. pag. 179. col. 1. ante me. Nec in terrā. & pa. 350. col. 2. prope prin. Porro cū. & pag. 552. col. 2. ante. si. Vel ideo. ¶ Beati qui lugent quoniā, & cę. Vide de lachrymis pa. 538. col. 2. ante. si. Qui se Deo. ¶ Beati misericordes quoniā, & cę. pa. 222. col. 2. post me. Et manum egeno. & pag. 246. col. 2. post me. Panē suum. & pa. 415. col. 1. in prin. Assume. ¶ Beati mundo corde quoniā, & cę. vide pag. 471. col. 1. in prin. Et dabo. ¶ Beati pacifici quoniā, & cę. pag. 107. col. 1. in me. Vbi accēderūt. & pa. 145. col. 2. in me. & aspectus. ¶ Beati qui persecutionē patiuntur propter iustitiā quoniā, & cę. pag. 5. col. 1. in fin. Permittit aliquādo & pag. 27. col. 2. in fin. De igne. & pag. 44. col. 2. in med. Fili hominis. & pa. 72. col. 1. circa. si. Solet Deus. & pag. 93. col. 2. in prin. Qui meū & pa. 152. col. 2. ante med. Et quę ad modū. & pa. 196. col. 1. in me. Et cognoscetis & pa. 235. col. 2. in prin. & si. & pag. 241. col. 1. ante me. Nā pro. & pag. 262. colum. 2. circa me. Ignis comedit. & pag. 276. col. 1. in prin. Hinc disces. & pa. 281. col. 1. post me. Omne lignū. & pa. 316. col. 2. post prin. Hic est calix. & pag. 416. col. 1. in fin. Poteris. & pa. 544. col. 2. ante med. Si dormiatis inter medios cleros. Hęc autoritas explanatur de persecutionibus iustorū. Obserua autē quod nō omnes qui patiuntur persecutionē beatos esse ait Christus, sed illos tantū qui ppter iustitiā persecutionē patiuntur. Omnia propter Christū agenda sunt & ipsum corā oculis habeamus, tā in prosperis quā in aduersis. pa. 79. col. 1. in me. Quis ea lege vsq; ad contextu, & pa. 132. col. 1. in me. Hoc signū. ¶ Beati eritis cū maledixerint vobis homines. p. 54. col. 1. an. me. Impi poterit.

Finitur proprium Sanctorum.

COMMUNE

SANCTORVM.

De Apostolis.

DE sanctis Apostolis & Christi discipulis vide pag. 475. col. 2. in fin. Et adducam. ¶ De nume. Apostolorū duodenō. pag. 570. col. 2. ante me. Hæ duodecim. Lege duas pag. sequentes vsq; ad contextum. ¶ In Euangelium de communi Apostolorum, quod incipit, Hoc est præceptum meum, vt diligatis inuicem. & in illud: Hæc mando vobis vt diligatis, &c. De dilectione. vide pag. 146. col. 2. post med. per lapidem. & pag. 306. col. 2. in princip. Populi. & pag. 457. col. 2. circa prin. Omnes. & pag. 471. col. 1. & iterum post med. & pag. 531. col. 2. in fin. Frons hæc. & pag. 533. col. 1. in fine. Et marginem. & pa. 566. col. 1. in med. Porta hæc. & pag. 584. col. 2. in fine. Nam cum. Ignis in altari meo, dicit Dominus, semper ardebit. pagin. 584. col. 2. Nam cum. ¶ Vos autem dixi amicos & vos amici mei estis. De amicitia vide pag. 105. col. 2. ante med. & quoniam. Amicitia esse non potest nisi inter bonos, quare inter iniquos diu durare non potest. pag. 312. col. 2. in med. Et saturata. ¶ Qui perseuerauerit vsq; in fin. hic saluus erit. De perseuerantia, pag. 535. col. 1. in med. Et ante frontes. & pag. 537. col. 1. in fine. Per dexteram. ¶ In euangel. Ecce ego mitto vos sicut oues, &c. Ego, emphasim habet. Ego qui vires vobis præsto, & qui auxilium do, sum qui mitto vos pag. 5. col. 1. in prin. In te eripiar Præ. Non se ingerunt ipsi sed à Deo mittuntur pagin. 49. col. 1. in med. Mitto ego. Item qui Deum timet & secum habet, nihil aliud timere debet. pag. 53. col. 1. in med. quid timet. & pag. 53. col. 2. in med. Illud est. Ideo Mathathias filijs suis dicebat, A verbis hominis peccatoris ne timueritis, quia gloria eius sicut stercus. 1. Mach. 2. De mune re prædicatorum pag. 152. colum. 1. in med. Quasi visio & pa. 577. col. 1. post med. Homines. ¶ Nolite portare virgam, neq; calciamenta. Matth. 10. Hoc est, vt hic autor interpretatur, Ne concupiscatis mudi fauorē pa. 384. col. 1. ppe med. Pro eo. ¶ Et super illud qd Apostolis ait, Māducate quæ apponuntur vobis. Lege pag. 643. col. 2. in fin. Hinc desumpta.

In festo sanctorum euangelistarum.

DE excellentia & dignitate euangelistarum. pag. 16. colum. 1. in fin. Existimat ¶ Euangelium. Misit illos binos ante faciem suam. Binos mittit (vt Diuus Gregorius ait in Homilia) propter mutuam charitatem. pag. 29. col. 1. circa medium. Currus erat. & pa. 33 col. 1. in med. pennæ eorum. ¶ Operarij autē pauci. pag. 500. col. 2. post me. Superbi. ¶ Nomina vestra, &c. pa. 178. col. 2. in fin. Voluerūt. & pa. 411. col. 2. ante me. Nomina vestra.

In communi vnus martiris.

Qui vult venire post me. Voluntarium obsequium. Obsequium à nobis exigit Deus. Ideo dixit. Qui vult. Neminem cogit. Manet enim vniciq; sua propria voluntas. vnde Dauid. Voluntarie sacrificabo tibi domine pag. 625. col. 1. in prin. Et poterat. ¶ Ab neget semetipsum. De hac abnegatione. pag. 586. col. 1. med. Diximus. ¶ Et sequatur me. pag. 31. col. 2. in fin. Qui sequitur me. & pag. 134. col. 1. ante me. Si Christus. De hac Christi sequela, vide domin. quar. in quadrages. su per illud: Sequebatur illum multitudo magna. ¶ Qui odit animam suam. Quid hic intelligat per animam vide pag. 431. col. 2. in med. Veneritq;. ¶ Qui odit Patrem aut matrē. pa. 144. col. 1. in prin. Non veni. & pa. 392. col. 2. post prin. Et corruent.

Tempore paschali.

Pro sanctis martyribus in tempore paschali super illud quod Christus ait Manete in me vide pa. 147. col. 1. in me. De^o vocat rotas.

In communi plurimorum martyrum.

IN euangelium, Cum audieritis prælia & seditiones nolite terreri. De tribulationibus sanctorum, vide quæ litteris mandauimus in superioribus in festo omnium sanctorum, super illud: Beati qui persecutionem patiuntur. ¶ In patientia vestra possidebitis animas vestras. pa. 505. co. 1. in. fi. & percutiã. ¶ In aliud euangelium quod incipit, Cauete à fermēto Pharisaorum quod est hypocrisis. De hypocrisi vide feriam quartam cinerum in illud: Cum ieiunatis nolite fieri sicut hypocrite tristis. Nihil opertum quod non reueletur. Volunt hypocrite sua crimina celare, Sed Deus illa manifestabit: Per ea quæ quis peccat puniuntur. pag. 324. col. 2. in fin. Dedi sanguinē. ¶ Ne terreamini ab his, qui vos persequuntur. pag. 53. col. 2. ante fin. Illud est. & pa. 181. colum. 2. ante fin. Cum animas. ¶ Animam non

non possunt occidere. De immortalitate anime egregie & late disputat. pag. 182. col. 2. in medio. Ut interficerent. Lege totum foliū sequens. ¶ Eum timete, qui postquam occiderit habet potestatem pag. 526. colum. 2. in med. Poteris. Capilli capitis vestri. Nonne quinque passeres. De Dei prouidentia. pag. 340. col. 2. in fine. Cum dederō. Curam agit Deus suorū. Sicut de Iacob, Ioseph, Helia, & David. pag. 354. col. 2. in prin. Filius meus Ioseph. ¶ Dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini. pag. 432. col. 1. in fine. Annunciabis eis. ¶ Gaudete quia nomina vestra scripta sunt in cœlis. pag. 139. colum. 2. ante med. Atramentarium. ¶ Nō veni pacem mittere sed gladium. pag. 144. col. 1. in princip. Non veni.

De Confessoribus.

Simile est regnum cœlorum. Quomodo Regnum Dei his rebus terrenis assimilatur, vide Domini. quartā post octauam Epiphaniæ. Vigilate. ¶ Quomodo vigilandum nobis est omni tempore pag. 29. col. 2. post med. Nihil est. Lege tres col. sequentes. ¶ Nolite timere pusillus grex. Vendite quæ possidetis, facite sacculos. pag. 222. col. 2. post me. & manum egeno. ¶ Nemo accendit lucernā. pagina. 429. col. 2. in fine. Non accendunt lucetnam. ¶ Si oculus tuus simplex fuerit. pag. 590. col. 1. in fine. Prohibet Deus. De intentione boni operis. ¶ Fidelis seruus & prudens De prudentia prælatorum. pagin. 439. col. 1. post prin. Solent enim & pag. 299. col. 1. in fin. Hoc est presulis. ¶ In euangelium vbi narratur parabola de decem mnas. vbi impij illi dixerunt. Nolumus hunc regnare super nos, lege pag. 327. col. 1. in medio. Mundare te. ¶ In parabola de quinque talentis. & mnas, vbi dicitur quod seruus nequam abscondit talentum, vel mnam. vide pag. 430. col. 1. in med. eorum enim. & pag. 582. col. 1. in prin. Finis moralis.

In euang. Ecce nos reliquimus omnia.

DE Mundi contemptu vide in festo Sancti Andree, super illud: Relictis retibus. Obserua autem quod non dicit Petrus quod reliquerunt aliqua, sed omnia, quia propter Christum omnia sunt relinquenda, quod quia minime fecerunt Ananias & Saphira in feliciter obierunt. Act. 5. Ideo David: Ad omnia mandata tua dirigebar, Omnem viam iniquam odio habui. In mari rubro omnes Aegyptij perierunt. Exod. 14. quia Saul non inter-

fecit omnes Amalechitas sicut mandatum acceperat à Domino, punitus fuit & eiectus à regno. 1. Reg. 12. Iacobus etiam ait. Qui in vno deliquerit factus est omnium reus. De sanctis parentibus Ioannis Baptistæ ait Lucas quod erant iusti ante Deum quod probat dicens. Incedentes in omnibus mandatis & iustificationibus Domini Luc. 1. Euangelicus etiam ille negociator, inuento thesauro & inuenta margarita abiit & vëdidit omnia. Lege de his. pag. 22. col. 1. prope fin. Poteris hoc. & pagina. 31. column. 1. circa medium. Cum ambularent. ¶ Omnis qui reliquerit fratrem, &c. propter me. Propter Christum hæc terrena sunt contemnenda, alioquin nihil nobis proderit mundi contemptus, plurimi nā que philosophorum contempserunt vitam, delicias, & opes. &c. pag. 79. col. 1. in medio. Quis ea. & pag. 132. col. 1. in med. Hoc signū.

In euangel. Vos estis sal terræ.

Sicut sale conditur cibus, & præseruat sal carnes à corruptione & putrefactione, sic sacerdotes & doctores, & prælati bonis exemplis & probatis moribus populum debent instruere, ne inuitorū corruptionem labatur. pag. 598. col. 2. circa fin. Vestibus. Præterea de prælatis & prædicatoribus. pag. 41. col. 1. in prin. Auriga est. & pag. 69. col. 1. ante med. Speculatorem. in finem paginæ. Ideo in hoc euangelio prius dixit. Vos estis sal terræ. & deinde. Vos estis lux mundi. Oportet vt sacerdos sit virtute & scientia præditus, sed primò & principaliter, vt virtutibus innitatur. Lege totum folium sequens & vsque ad contextum. De officio & munere doctorum & prædicatorum pag. 152. col. 1. in med. Quasi visio. & pag. 204. col. 2. in prin. Annuncia. & pag. 267. col. 1. ante med. Huiusmodi. & pag. 299. col. 1. in fine. Hoc est speculatoris, vide supra domin. 2. post Pascha. ¶ Non potest ciuitas abscondi super montem posita. Dignitas prælaturæ ostendit qualis sit vnusquisque. pag. 510. col. 1. ante finem. Sunt enim. Quid vero sit iste mons insinuatur. pag. 582. col. 2. in med. Ista est. ¶ Non veni soluere legem sed adimplere. pag. 639. col. 2. in fine. Ita enim.

In communi sanctarum virginum.

Simile est regnum cœlorum decem virginibus. Quomodo spiritualia & cœlestia simulentur istis rebus terrenis, vide Domini. quartā post octauam Epiphaniæ. ¶ Quinque erāt fatuæ, & quinque prudentes. Multa sunt in causa,

causa, cur Dominus finit impios viuere inter pios. pag. 9. col. 1. in prin. In terra Chaldaeorum. & pag. 443. col. 2. in fine. Solet etiam. & pag. 550. col. 1. in med. Quā ob causam. ¶ Vigilare itaq;. Quomodo vigilandum pag. 29. col. 2. prope finem. Nihil est. lege tres columnas sequentes.

In communi viduarum.

Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito in agro. Cur regnum cœlorum his rebus externis simile esse dicatur, vide in Dominicam quartam post octa. Epiphania. ¶ Sagenæ missæ in mari, Et ex omni genere. impios finit Deus viuere inter pios. vide hic in communi virgi. Quinque erant fatuæ. & quinque, &c. ¶ Vendidit omnia, & emit agrū siue margaritam. De mundi contemptu lege in festo sancti Andree in verbo. Relictis retibus. Quomodo autem non satis sit vendere aliqua, sed omnia, ita vt nihil sibi retineat verus Christi seruus & fidelis mundi contemptor. vide quæ scripsimus in euangelium. Ecce nos reliquimus omnia. super ly, omnia.

In Dedicatione Ecclesiæ.

De dedicatione Ecclesiæ. pag. 465. col. 2. ante med. Ante Babylonicā. & pag. 554. col. 2. in prin. Erit nomen. Lege vsq; ad contextum, & pag. 581. col. 2. circa prin. Dent operam. Quantum verò malum sit in templū peccare. pag. 124. col. 2. in prin. Et lezonias. ¶ Super euangelium, Vidit Iesus Zachæum. 181. col. 1. in medio. Accipitur. & pa. 207. col. 1. in prin. Transiens. Prius Christum venit ad peccatorem & respicit illum, quam peccator veniat ad Christum. pag. 478. col. 1. in fin. Et merito. ¶ Zachæus festinans descendit. De seruire quo Deo est seruiendum. vide in die natalis Christi super illud. Pastores venerunt festinantes. ¶ Murmurabant quod ad hominem peccatorem diuertisset. De murmuratoribus & detract. pag. 300. col. 1. in fin. Viri detractores. & pag. 307. col. 2. in med. Viri.

Pro mortuis seu in funere defunctorum.

Ego sum resurrectio & vita. pag. 217. col. 2. in fine. Non est Deus. & pag. 244. col. 2. ante med. Ecce omnis. Et pag. 247. col. 2. ante med. Vita viuēt. & pag. 413. col. 1. in prin. Sibi pro. Et pag. 482. col. 2. circa prin. Et vixerunt. ¶ Omnis qui viuēt & credit in me. pag. 482. col. 1. ante med. Et ingressus est. Descendi de cœlo non vt faciam voluntatem meam. Ioan. 6. vide pag. 34. col. 1. in medio. Sermonem. ¶ Quomodo mortui sunt plorandi. pag. 328. col. 1. in prin. Et tamen præcepit. Leg. 3. col. sequen. & pag. 372. col. 1. in med. Leua planctum. De hominis miseria & breuitate huius vitæ, lege quæ scripta sunt in feriâ quartam cinerum super illud, Memento homo quia cinis es, &c.

In Latanijs siue rogationibus & petitionibus.

De petitionibus in illud orationis dominicæ, Sanctificetur nomen tuum. Exponitur locus iste. pag. 469. col. 1. in fin. Et sanctificabo. Et pag. 553. col. 2. in prin. Accipitur hic. ¶ Pro pluuia petenda, aut tempore famis, vel pestis. pag. 94. col. 2. in medio. Quando misero. Percutit Deus terram sterilitate propter peccata populi sicut tempore Acab. & Iezabelis, multis etiam alijs calamitatibus ferit. pag. 108. col. 2. in med. Eodem modo. ¶ In euangelium vbi ait. Quis vestrum habebit amicum? Expende quod in singulari numero dixit amicum, & non amicos, & etiam dixit quis, vt insinuet quam rarus sit, qui vnicum habeat fidelem amicum. pag. 105. col. 1. ante med. Et quoniam. ¶ Si perseverauerit pulsans. De perseverantia vide pag. 535. col. 1. ante med. Et ante frontes. & pag. 537. col. 1. in fine. Per dexteram. Quid possit oratio iusti assidua pagina 177. column. 1. in med. Se debeat opponere.

Elenchus in Euangeliorum enarrationibus
opratum hic sortitur exitum.

Domino Henrico principi illu-
strissimo, illustrissimi regis Emanuel-
is filio, Cardinali & archiepiscopo antiocheno
secretarie praeibitus in Christo in
ratia inquit in integritate frater
elector Petrus Lubianus salu-
tatem & eternam
in Christo

Urbani pape septimum clarissime mem-
orie & illustrissimi regis Emanuelis
regis illustrissimi in Christo in
ratia inquit in integritate frater

SALMANTICÆ.

Ex officina Ildefõsi à Terranoua y Neyla.

M. D. LXX X.

EX OFFICINA HÆRETICÆ TERTIORUM IN NEYLA.
M. D. LXX.

Heb. 1
Pm

570 (I-II)

rector Pm
in Ezechiel, &
siam, commentar.